

KAZALO / IN THIS ISSUE

BODITE ŠIROKOSRČNI IN DOŽIVELI BOSTE BOGA / DEVELOP BROAD-MINDEDNESS TO EXPERIENCE DIVINITY	4
Govor Sri Sathya Sai Babe ob prazniku guru purnima, 24.7.2002 / Discourse by Sri Sathya Sai Baba on the occasion of Guru Purnima, 24 July 2002	
DEJAVNOSTI SLUŽENJA ZA SLOŽNOST V DRUŽBI / SERVICE ACTIVITIES FOR UNITY IN SOCIETY	8
Govor Sri Sathya Sai Babe ob slovesni otvoritvi Mednarodne konference o služenju, 21.7.2002 / Discourse by Sri Sathya Sai Baba on the occasion of inauguration of International Seva Conference, 21 July 2002	
MEDNARODNA KONFERENCA O SLUŽENJU / INTERNATIONAL SEVA CONFERENCE	12
Sai v službi človeštva / Sai in the service of humanity	
SAIEV PODEŽELSKI BIOTEHNOLOŠKI PARK / SAI RURAL BIOTECHNOLOGICAL PARK	16
Sai v službi človeštva/Sai in the service of humanity	
EDUCARE: SATHYA SAI IZOBRAŽEVANJE V DUHU ČLOVEŠKIH VREDNOT IN NJEGOV POMEN, 1. del / EDUCARE: EHV EDUCATION AND ITS SIGNIFICANCE, part 1	17
Otroci in vrednote / Children and human values	
VZGOJA OTROKA SE ZAČNE V MATERNICI / A CHILD'S UPBRINGING BEGINS IN THE MOTHER'S WOMB	20
Pogovor z Ireno Jeglič Mehle / An interview with Irena Jeglič Mehle	
RESNICA, DOBROTA, LEPOTA / TRUTH, VIRTUE, BEAUTY	25
Življenje Sri Sathya Sai Babe, 2. del / The life of Sri Sathya Sai Baba, part 2	
ŽIVETI IN ZA KAJ NAJ ŽIVIMO? / LIVE AND LIVE FOR WHAT?	28
Iz predavanja Anila Kumarja, 2. del / From a lecture by Anil Kumar, part 2	
ŠRI SATHYA SAI BABA O VODENJU / SRI SATHYA SAI BABA ON LEADERSHIP	31
3. del / part 3	
NAJUČINKOVITEJŠA DUHOVNA VADBA DANAŠNJEGA ČASA / THE MOST EFFICIENT SADHANA OF OUR AGE	34
Kažipot duha / Beacons of the spirit	
BISTVO BABOVEGA DRAGOCENEGA NAUKA ČLOVEŠTVU / THE ESSENCE OF BABA'S TEACHINGS FOR MANKIND	38
Študijski krožek / Study circle	
SAI MANTRA	40
Pa še za konec... / On the last page...	

URNIK SAI CENTRA LJUBLJANA 1/ Timetable of Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1

Torek:	Ob 18h pevske vaje duhovnih pesmi. Ob 20h srečanje krila mladih
Tuesday:	6 pm – spiritual singing rehearsals 8 pm – youth wing
Sreda:	Ob 18.30 petje mantre gajatri in Sai tree (108-krat).
Wednesday:	6.30 pm – Gayathri mantra and Sai tree (108 repetitions)
Četrtek:	Ob 17.30 meditacija. Ob 18h študijski krožek. Ob 19h petje duhovnih pesmi.
Thursday:	5.30 pm – meditation 6 pm – study circle 7 pm – spiritual singing
Vsako prvo soboto v mesecu / Every first Saturday in the month: Delavnice na različne teme. / Workshops on different topics.	
Nedelja:	Ob 18h petje duhovnih pesmi.
Sunday:	6 pm – spiritual singing

SREČANJA SAI SLEDNIKOV V MARIBORU/ ACTIVITIES OF SAI DEVOTEES IN MARIBOR

Alternativni center Cafova 5, Maribor
Četrtek / Thursday: Ob 18h študijski krožek 6 pm – study circle
Ob 19h petje duhovnih pesmi 7 pm – spiritual singing
Ob 20.30 meditacija 9. 30 pm - meditation

OM SAI RAM

SAI GLASNIK je dvomesečno glasilo Sri Sathya Sai organizacije Slovenije. / 'SAI HERALD' is a bimonthly magazine of Sri Sathya Sai Organisation of Slovenia.

Izdajatelj/Publisher: Društvo za razvoj človeških vrednot
Sri Sathya Sai center Ljubljana 1
Gašperšičeva 8
1000 Ljubljana
Slovenija

Glavni urednik/Editor: Ljubica Klančar
Odgovorni urednik/Executive editor: Marijan Klopčič
Tehnični urednik/Graphic design: Marko Prijatelj
Prelom/Page layout: Gregor Klopčič
Priprava in oblikovanje naslovnice/Prepress and cover design: Alja& Marko Prijatelj
Fotografija ozadja naslovnice: Bojan Breclj
Jezikovni pregled/Language editing: Ljubica Klančar, Marjeta Hrovat
Založba:prijatelj&prijatelj
Naklada/No. of copies printed: 800

Veseli bomo tudi vaših prispevkov za naše glasilo, ki bi nas obveščali, razveseljevali in učili v duhu Svamijevih naukov na poti našega duhovnega življenja. Prispevke dajte Ljubici osebno ali po elektronski pošti: ljubica.klancar@S5.net . Prispevke lahko pošljete tudi na poštni naslov centra.

Any contributions in the spirit of Sri Sathya Sai Baba's teachings are welcome and should be sent by e-mail to: ljubica.klancar@S5.net or by snail-mail to the address of the Sri Sathya Sai Center Ljubljana 1.

Glasilo je brezplačno. /Free edition.

Sai glasnik v spletu / Sai Herald on the web: <http://www.sathyasai-drustvo.si>

Uvodnik

Dragi prijatelji!

Čas hitro beži in zopet smo skupaj, upam, da spočiti in pripravljeni na nove izzive. Vsakič, ko sedem k računalniku, da uredim prispevke za novo številko Glasnika, se čudim Božji roki, ki odloča o vsebini, vrstnem redu, fotografijah... Vsaka številka je posebna, pojavi se nova rdeča nit in ob prebiranju me vsakič preveva novo občutje in spoznanje. Tokrat se je kot po naključju, za katera vemo, da jih ni, v Glasniku znašlo kar nekaj Sai Babovih govorov in še več njegovih citatov, vsak pod svojim naslovom in v svoji rubriki. Kot da se je naš ljubi učitelj odločil, da nam pove še več, veliko več od tega, kar smo že slišali. Njegove besede res vsakič sežejo v naše srce, pa naj se tega zavedamo ali ne. Vsaka izmed njih prežene nekaj teme, nas malce spremeni in nas usmeri na pravo pot. Svami nas venomer poziva, naj dobro premislimo o svojem življenju, kaj bi bilo potrebno spremeniti, izboljšati, in kaj je dobrega, svetega. In tega je na naše veselje vse več, saj nas Njegova roka nežno ziblje na poti spoznanja.

V času od prejšnje številke ste nam zopet pisali ali se oglasili preko elektronske pošte. Dosegel pa nas je tudi nekoliko bolj kritičen glas z vprašanjem, na katerega je potrebno odgovoriti. Nekateri ste se spraševali o pomeni besede Slovenija, s poudarjenima zlogoma love na naslovnici Sai glasnika. Zakaj se spakujete, ste se spraševali. Naš namen vsekakor ni bilo spakovanje, smo pa pozabili, da nam tako zapisano ime naše domovine pomeni več kot večini bralcev Sai glasnika. Člani slovenske Sai organizacije smo se že večkrat udeležili mednarodnih prireditev svetovne Sai organizacije, kjer je bilo potrebno našo domovino predstaviti v obliki razstave, gledališke igre ali pisane besede. Pred nekaj leti smo na svetovni konferenci Sai mladine v Prashanthi Nilayamu med pripravami razstave odkrili nenavadno igro besed: če ime Slovenija zapišemo v krogu in posamezne dele besede ustrezno označimo, se izpiše izraz *Sai'n'love* oziroma Sai in ljubezen. Tega izraza mi verjetno ni potrebno posebej pojasnjevati, saj je naš učitelj utelešenje božanske ljubezni in nam ves čas govori, da smo to tudi mi. To igro besed smo še večkrat uporabili na različnih mednarodnih predstavitev in delno se nam je zapisala tudi na naslovnici. Podobno vprašanje se je nanašalo tudi na napis Slovenia na zadnji platnici revije. Zakaj v angleščini in ne v slovenščini? Ta napis je skenirano vezanje z rutke, ki jo člani slovenske Sai organizacije nosijo v ašramu. Te rutke so obvezni razpoznavni znak različnih skupin iz vseh koncev sveta, ki redno obiskujejo našega učitelja. Ker se v Prashanthi Nilayamu sporazumevamo v angleščini, so napisi na rutkah vedno v tem jeziku. S tako zapisanim imenom naše domovine nikakor nismo nameravali žaliti. Nasprotno, ponosni smo nanjo in jo vedno znova z veseljem predstavimo na mednarodnih prireditvah svetovne Sai organizacije, saj smo prepričani, da je čudovit dragulj na zemljevidu sveta.

Obilo užтков ob prebiranju Njegovega Glasnika!

Ljubica

Bodite širokosrčni in doživeli boste Boga

GOVOR ŠRI SATHYE SAI BABE OB PRAZNIKU GURU PURNIMA¹
DVORANA SAI KULWANT, PRASHANTHI NILAYAM, 24.7.2002

*Mesec sveti ponoči,
sonce podnevi.*

*Pravičnost razsvetljuje tri svetove,
plemenit sin pa razsvetli vso rodbino.*

Pesem v teluščini

Podnevi svet razsvetljujejo svetli sončni žarki. Ponoči sveti mesec. V vseh treh svetovih pravo pot vsem bitjem kaže pravičnost ali *dharna*. Plemenit sin pa s svojim vzornim vedenjem razsvetli vso rodbino. Vse to je povezano z minljivim svetom.

Kanada je spoznal in širil resnico, ki pravi, da je Bog vseprisoten. »Brahman je subtilnejši od najsubtilnejšega in mogočnejši od najmogočnejšega.« Kanada je spoznal, da Bog biva v vsakem atomu. Boga je opisal z obliko atoma (*anusvarupo*). Ni sveta brez atoma. Pred tem v vesolju ni bilo ničesar. Na samem začetku ni bilo sonca, meseca, zvezd, Zemlje, neba,... Vsepovsod je bila samo trda tema. Potem pa je zaradi skupka atomov nastala trda zelo gosta materija. Sprostilo se je ogromno toplote in nenadoma je materijo razneslo in odneslo na vse strani. Tako je nastalo stvarstvo. In to je spoznal Kanada. Zvok, ki je nastal ob tej

eksploziji, je *pranava* ali prazvok om. Ta prazvok je vseprisoten. Sprostil se je iz najmanjšega atoma (*paramanija*). V vsem stvarstvu ne obstaja nič drugega kot atomi. »Kako lahko to razumem in spoznam?« se je vprašal Kanada. Na koncu je spoznal načelo *pranave*. Da bi se osvobodil, mora človek razmišljati o tem prazvoku.

*Prazvok pranava je Bog,
Subtilnejši od najsubtilnejšega,
mogočnejši od najmogočnejšega.
Vseprežemajoč in vedno navzoč.*

Pesem v teluščini

O tej resnici je govoril Kanada. Iz tega zvoka so nastali sonce, mesec, Zemlja in nebo. Atom je temelj vsega stvarstva. Vsak človek je sestavljen iz atomov. Brez atomov ni materije. Toda današnji človek ni sposoben doumeti skrivnosti atoma. Prepričan je, da so nauki naših starodavnih modrecev zgolj pravljice in se jim posmehuje. Ni sposoben doumeti, kako sveta je indijska kultura. Ni sposoben doumeti lastne relativnosti. V znak spoštovanja postavlja spomenike starodavnim modrecem in plemenitim dušam, toda ne razume in ne udejanja njihovih naukov. Namesto da jim postavlja

spomenike, bi moral sveta obličja teh modrecev ustoličiti na oltarju svojega srca in slediti njihovim naukom. Kdaj je živel Kanada? Že pred 20 000 leti so ljudje častili Kanado in njegove nauke. Kanada je poznal vodik in kisik. Znanstveniki so ugotovili, da vodik predstavlja element vode in kisik element ognja. Danes vsi cenijo znanstvena odkritja, ne razumejo in ne cenijo pa resnic, o katerih so starodavni modreci govorili iz lastnih izkušenj. Kako lahko razumemo moč atoma? Čeprav je atom skrit človeškim očem, je prisoten vsepovsod. Atomi prežemajo vse: vodo, ki jo pijemo, hrano, ki jo zaužijemo, besede, ki jih izgovarjamo, zvok, ki ga slišimo... Čeprav človek hodi po atomih, se z njimi hrani in napaja, ni sposoben razumeti njihove skrivnosti. Prepričan je, da lahko atome proučujejo samo znanstveniki. Procesi, ki se dogajajo v atomih, so nadvse sveti. Če jih pravilno proučiš, spoznaš Boga. O tem je govoril Kanada. Toda danes si teh procesov nihče ne prizadeva spoznati in doživeti. Ljudje živijo zelo materialistično.

Nekoč se je cesar Šivadži v spremstvu svojega ministra odpravil na večerni sprehod. Ko je na poti srečal budističnega meniha, si je Šivadži nemudoma snel krono z glave in legel pred menihova stopala. Ministru to ni bilo pogodu. Menil je, da se je cesar ponižal, ko je svojo glavo položil pred noge navadnega meniha. Cesar je takoj uganil, kaj ministru roji po glavi in sklenil ga je podučiti. Cesar Šivadži je bil pravičen in požrtvovalen vladar in vzor vsem ljudem.

Nekega dne je ministru naročil, naj mu prinese tri glave: kozjo, ovčjo in človeško. Minister je takoj našel kozjo in ovčjo glavo, po človeško pa je moral na pokopališče, kjer je

¹ Praznik duhovnega učitelja, ki je naša najvišja resničnost, ob polni luni v mesecu juliju.

izkopal truplo in mu odrezal glavo. Vse tri glave je odnesel k cesarju. Šivadži mu je ukazal, naj glave proda na trgu. Kozjo in ovčjo glavo je nemudoma prodal, človeške glave pa nihče ni hotel kupiti. Vrnil se je na dvor in cesarju povedal, da človeške glave ne more prodati, on pa mu je naročil, naj jo komu podari. Minister se je vrnil na trg in tam stal kar dva dni. Toda zaman. Kljub temu, da se je trudil po svojih najboljših močeh, človeške glave nihče ni hotel vzeti. Ko se je vrnil na dvor, mu je cesar Šivadži dejal: »Ko sem svojo glavo položil pred menihova stopala, si se razžalostil, ker nisi vedel, da je človeška glava po smrti brez vsake vrednosti. Zato moramo posvetiti svoje življenje tako, da se klanjamo plemenitim dušam.« Materialno bogastvo in družbeni položaj sta minljiva. Človeku ostane samo resnica in pravilno delovanje, ki ga bosta na koncu osvobodila.

Telo ima svojo vrednost samo, dokler diha, dokler je v njem *sobam*,² zvok diha, ki je prazvok *pranava*. To je od Boga dana energija atoma. Nihče je ne more ustvariti. O tej resnici je govoril Kanada. Moč atoma je zelo težko razumeti. Sam Bog ima obliko atoma. Ves svet je manifestacija atoma. Prostor in zvok sta odraz atoma. Zato načela atoma ne velja zanemarjati. V njem se skriva neizmerna moč. Znanstveniki s tem načelom že dolgo eksperimentirajo. Atom potrebuje 22 milijard let, da se vrne k svojemu izvoru. Precej nenavadno je, da človek ne more razvozlati skrivnosti atoma.

Zemlja se vrti okrog svoje osi in okrog Sonca. Od kod ta pojav? Nihče ga ne zna pojasniti. Ker se Zemlja vrti okrog svoje osi, imamo dan in noč. Ker se vrti okrog Sonca, lahko pridelamo hrano, ki pri življenju ohranja naše telo. Za vsem tem stoji Božja volja. Vse to se

dogaja po Božjem načrtu za dobro vsega sveta. Do danes še ni nikomur uspelo popolnoma pojasniti moči atoma. Ljudje mislijo, da atom ni živ. Motijo se! Življenjska sila, ki preveva ves svet, je prisotna tudi v atomu. Zato pravijo, da je Bog prisoten tako v mikrokozmosu kot v makrokozmosu. Človek bi se moral potruditi, da bi razumel skrivnost stvarstva. Zavedati bi se moral svojih dolžnosti in se temu primerno tudi obnašati. Človek mora razumeti načelo atoma. Če bi razumel atom, bi razumel tudi vse ostalo, saj je atom Bog. Življenje, ki se skriva v atomu, je prisotno v vsem vesolju. Kanada je dejal, da pravilno razumevanje atoma vodi v razumevanje Boga. Ko stisnete pest, ujamate vanjo kup atomov. Ko jo odprete, se atomi razpršijo v vse smeri. Zvok *pranava*, ki izvira iz atomov, je tako tih, kot so atomi majhni.

Sledniki molijo k Bogu. Nekateri dvomijo v učinkovitost molitve. Vendar lahko z molitvijo dosežeš vse. Z njo nemogoče postane mogoče. Zadnjih deset dni sem imel oteklo lice. Nikoli ne vzamem zdravil. Včeraj sem opazil, da je bila pozornost vseh prisotnih usmerjena na otekline in ne name. Skrbelo jih je, ker otekline še vedno ni uplahnila in bali so se, da me zelo boli. Po včerajšnjem govoru³ sem se umaknil v svojo sobo. Medtem, ko sem počival, je precej slednikov molilo, da bi se pozdravil do guru purnime. Slišal sem vse njihove molitve. Ko sem zjutraj vstal, otekline ni bilo več in nič več me ni bolelo. Toda jaz nisem za to ničesar storil! Otekline je izginila zaradi molitev slednikov. Včeraj se nekaj slednikov celo hrane ni dotaknilo. S solzami v očeh so nenehno molili. Moje misli so se za trenutek pomudile pri njih, vendar se nisem odločil, da se bom

pozdravil. Zakaj? Vi in jaz smo eno. Niste različni od mene. To ni moje telo temveč vaše. Zato je skrb zanj vaša dolžnost. Sam nikoli ne mislim na svoje telo in njegovo počutje. Glede svojega telesa se nikoli o ničemer ne odločim. V meni ni niti trohice sebičnosti. Zato imam vso pravico dejati, da smo jaz in vi eno. Vsak človek ima isto atomsko moč. Potruditi bi se morali po svojih najboljših močeh, da bi to razumeli. Že od davnih časov je človek Boga navajen častiti v obliki malikov. Tako častite tudi Ramo in Krišno. Toda, ali ju lahko sedaj vidite v telesu? Ne! Častite Ešvaro.⁴ Toda, ali ga lahko vidite? Obličja Rame, Krišne in Ešvare so vedno navzoča, vendar jih človek ne more videti zaradi lastne omejenosti. Širokosrčnost je božanska, ozkosrčnost pa je smrt. Ozkosrčen človek je živ mrlič. Bodite širokosrčni. Človek živi v srcu širokosrčnega človeka.

Starodavni svetniki in modreci so se lotevali različnih oblik duhovne vadbe. Kanada je med drugim izvajal tudi pokoro. Na koncu je spoznal, da izvira iz atoma in da se bo vanj tudi vrnil. Odrekel se je vsakršni telesni navezanosti. Danes pa človek živi materialistično in se žene za sebičnimi cilji. Dokler bo človek sebičen, ne bo doumel božanskega načela atoma. Ponavljajte Božje ime, meditirajte, delajte pokoro, vendar naj bo vaš um nenehno osredotočen na načelo atoma. V njem se skriva vse. Naše telo, um, razum... niso nič drugega kot manifestacija božanskega atoma.

Bog vedno prisluhne molitvam svojih slednikov. Nekateri nočejo moliti, da Bogu ne bi povzročali preglavic. Motijo se, saj Bogu ne moreš povzročati preglavic. Bog nikoli ne trpi. Srečen je, ko so srečni Njegovi sledniki. Toda vas osrečujejo materialne stvari,

² Zvok našega diha; mantra, ki pomeni »Jaz sem Bog«. Zlog *so* spremlja vdih, *ham* pa izdih.

³ Zaključni govor na konferenci o služenju, 23.7.2002.

⁴ Šiva

medtem ko je moja sreča povezana z načelom duše (*atme*). Razveseli me še tako majhen dar, če mi ga poklonite z ljubeznijo. Zame je najmanjše darilo ogromno. Vi pa niste zadovoljni, čeprav prejimate velike darove.

Kaj pomeni *guru purnima*? Guru razsvetljuje pot k Bogu. *Purnima* predstavlja svežo mesečino polne lune. Polna luna predstavlja popolnoma razsvetljen um, ki je brez vsakega madeža. Če je v umu en sam madež, ga bo zagrnila tema in ne boste dosegli popolne blaženosti.

Utelešenja ljubezni!

Naj vaš um izpolni žar božanske ljubezni. Knjižno znanje vam ne bo pomagalo. Kar znate je zgolj delček vsega znanja, ki obstaja. Kljub temu ste ponosni na svoje znanje. Vaša posvetna izobrazba se ne more primerjati z božansko modrostjo. Boga ne boste spoznali s pomočjo svoje izobrazbe, vpliva in premoženja. Spoznali ga boste samo s pomočjo ljubezni. Doživeli ga boste samo, ko boste sposobni ljubiti. Predanost pomeni ljubiti Boga iz vsega srca.

Utelešenja ljubezni!

Kaj morate vedeti na današnji praznik duhovnega učitelja? Razumeti morate, da je Bog v vas, z vami, okoli vas, nad vami in pod vami. Pravzaprav ste vi sami Bog. Neposredno spoznajte to resnico! Ne gojite prekomernih želja, da ne bi postali berači. Iskreno opravljajte svoje dolžnosti. To je prava duhovna vadba (*sadhana*). Ko ste v službi, delajte in ne razmišljajte o družinskih zadevah. Ko ste doma, skrbite za svojo družino. Ne spremenite doma v delovno mesto. Danes ljudje zaradi prezaposlenosti nosijo delo domov in se nato znajdejo v težavah, ker

pomešajo delo, gospodinjstvo, posel in duhovnost.

Hiranjakša in Hiranjakasipu sta bila velika znanstvenika. Sodobni znanstveniki so prišli samo na mesec, Hiranjakasipu pa je odpotoval na sonce. Dotaknil se je celo zvezde Severnice, toda za to je bil kaznovan. Tudi največji znanstvenik bo kaznovan, če prekorači svoje meje. Svetniki so si načrtno prizadevali doživeti Boga. Toda, da bi lahko doživel Boga, mora biti človek širokosrčen.

Človek umre, toda um živi naprej. Vse, kar človek v življenju počne, se zapisuje v umu in prenese v naslednje življenje. Nekateri mislijo, da je samomor edini izhod iz težav. Mislijo, da je za njihovo trpljenje kriv njihov um in se odločijo temu narediti konec. To je najhujši greh. Uma ni mogoče tako preprosto pokončati in o tem ne bi smeli razmišljati. S težavami se morate odločno soočiti in si prizadevati posvetiti svoje življenje.

Duša je Bog in Bog je duša. Prahlada je dejal: »Nikoli ne dvomi, da je Bog tu in ne nekje drugje. Vedno je tam, kjer ga iščeš.«

Duša je večna.

Ne pozna rojstva in smrti.

Nima začetka, sredine, ne konca.

Je vseprisotna priča vsakega bitja.

Pesem v teluščini

Zato bi moral človek živeti v prepričanju, da je Bog, da umre samo telo, medtem ko sam ne pozna ne rojstva ne smrti. Dokler je živ, bi moral z vsem srcem ljubiti Boga in samo Boga.

Nekoč je Shirdi Babo obiskal bogataš. Njegovi žepi so bili polni bankovcev in Baba se je odločil preizkusiti njegovo predanost. Poklical je Shyama, ki je bil vedno ob njem, in mu naročil: »Nujno potrebujem pet rupij. Steci k Patelu

in ga prositi za denar.« Shyam se je kmalu vrnil, rekoč, da Patela ni doma, Baba ga je nato poslal k nekemu drugem poslovnežu, toda Shyam se je zopet vrnil praznih rok. Baba ga je zopet poslal iskat denar. Bogataš je vse to opazoval, vendar Babi ni ponudil pet rupij iz lastnega žepa, saj ni bil prav nič požrtvovalen. Za pomembneže sta denar in politika Bog. Toda, ali bodo lahko denar in politiko po smrti vzeli s seboj? Kaj bodo s tem dosegli? Kaj je smisel njihovega življenja? Ne zapravite človeškega življenja za nepomembne stvari. Sodelujte pri dejavnostih za dobrobit družbe. Ne razumite me narobe. Politika je glavni razlog za onesnaženje sveta. S politiko je onesnažen celo um majhnih otrok. Vsakdanjemu življenju vladajo spori in nemir. Med zakonci ni nobene sloge. Pred osamosvojitvijo Indije ljudje niso toliko trpeli. Takrat je razdor vladal med svetlopoltimi in temnopoltimi, danes pa se med seboj prepirajo celo temnopolti, ki so razdeljeni na mnogo frakcij. Današnji človek ne bi smel tako živeti. Izogibajte se zlu in postanite plemeniti!

Utelešenja ljubezni!

Naj vašemu življenju vlada ljubezen in naj se tudi konča z ljubeznijo. Takšno je pravo človeško življenje. Upanišade nadvse cenijo človeško življenje. Človeka (*manavo*) je potrebno ljubiti in spoštovati. Radost in bolečina človeka ne smeta prizadeti. Kitajski pregovor pravi: »Težave so naše zaveznice, zato se jih veselimo.« Radosti, ki nam jo prinesejo težave, ne najdemo nikjer drugje. Radost ne prinese radosti. Veliko ljudi mi potoži, da so v velikih težavah. Najraje bi se jim smejal! Prav rad bi spoznal, kaj so težave in obup, saj se me izogibajo. Slednikom kar naprej govorim,

naj jih težave ne potrejo. Nikoli se ne vdajam žalosti. Moje telo je staro že skoraj sedeminsedemdeset let. Vse do danes nisem niti za trenutek okusil žalosti. Človek si želi blaženost. Je utelešenje blaženosti. Blaženost je njegova prava dediščina. Zakaj se torej vdajate žalosti? Ker ne razumete, kdo v resnici ste! Posvetni odnosi se vzpostavijo in razdrejo. Načelo ljubezni pa se pojavi in raste!

Utelešenja ljubezni!

Od danes naprej si prizadevajte kar najbolj zmanjšati svojo navezanost na svet. Bodite srečni in osrečujte še druge. Nikogar ne prizadenite. Naj v vaših očeh težave postanejo bežeči oblaki. Ker ste si ustvarili družine, se ne morete izogniti skrbem. Toda, ne pustite, da vas potrejo! Če pogledate v širo no nebo, boste videli veliko oblakov. Prav tako so na nebu vašega srca oblaki navezanosti, ki pridejo in gredo. Naj vas ti oblaki ne skrbijo. Kaj je pravzaprav skrb? Mentalno ustvarjen strah, plod vaše domišljije. Vsak se srečuje s težavami in izgubami, toda z njimi se moramo pogumno soočiti.

Zapomnite si, kako je Šivadži podučil svojega ministra. Telo je spoštovanja vredno, dokler je živo. Ko pa umre, ni vredno nič več. To je dejal tudi umirajoči Durjodhana: »Dokler sem bil živ, so me spoštovali. Jutri pa se bodo z menoj mastile vrane in psi.« Naj se zgodi, kar se mora. Živite dostojno! V sebi gojite božanske občutke. Samo tako bo vaše življenje vredno človeka. Danes ljudje živijo povsem materialistično. Takšno življenje je do neke mere potrebno. Toda pomnite, da ima tudi posvetno življenje transcendentalno razsežnost.

Utelešenja ljubezni

Od te guru purnime naprej si

prizadevajte posvetiti svoje srce. Kot sitne komarje odženite vse skrbi, ki se vas hočejo polotiti. Naj vas žalost ne potre in sreča ne radosti. Najdite mir in si prizadevajte spoznati Boga.

(Bhagavan je zapel bhadžan *Vabe guru, vabe guru, vabe guru džji bolo* in nadaljeval z govorom.)

Obstaja samo en guru. Ni dveh gurujev, notranjega in zunanjega. Guru je tisti, ki hodi po poti resnice. Guru je resnica!

*Guru je Brahma,
guru je Višnu,
guru je Mahešvara.
Guru je najvišji absolut,
zato častimo gurujia!*⁵

Ste utelešenje božanskega trojstva: Brahme, Višnuja in Mahešvare.⁶ Zato guru ni ločen od vas. Ste vse! Naj bo vaša zbranost neomajna in usmerjena k vašemu cilju. Cilj

je en sam za študenta, redovnika, družinskega človeka in asketa. Razmišljajte o načelu *so-ham*, o katerem vam pripoveduje vaš notranji glas. Ponavljajte: »Jaz sem Bog!« S tem ni nič narobe. Nekateri zmotno verjamejo, da so te besede znak napuha. Toda v njih ni niti trohice ega. Te besede vam pripadajo! Podcenjujete se, ko mislite, da ste samo človek. Ste utelešenje Boga! Verjemite v to in postanite Bog! Bog nima slabih lastnosti. Zato živite čisto, urejeno in nesebično življenje. Vidite samo dobro, govorite samo dobro in naj bodo vsa vaša dejanja dobra. Postanite vzor drugim ljudem! S čaščenjem Boga ne boste nič pridobili, če ne boste očistili svojega srca!

Svamija častite in obiskujete že mnoga leta. Toda, ali ste se v tem času kaj spremenili? Brezciljno prihajate in odhajate. Takšnih ljudi tukaj ne potrebujemo. Opravljajte svojo duhovno vadbo kjerkoli ste že. Ko pridete sem, bi morali vsrkati božanskost in postati božanski. Postopoma se odvezujte od sveta. Po smrti sveta ne boste mogli vzeti s seboj. S seboj ne boste mogli vzeti niti prgišča prahu. Spremljale vas bodo samo kreposti, ki jih boste razvili za časa svojega življenja. Spoštujte svoje učitelje, starejše od sebe in svoje starše. Častite svojo mater, očeta, učitelja in gosta kot Boga. Naj bodo v vaših očeh vsi Bog. Bog živi celo v psu! Verjemite v Božjo vseprisotnost. To je najpomembnejša duhovna vaja. Ko bodo ljudje v to trdno verjeli, bo vsa dežela živela v blagostanju. Napolnite svoje srce z božanskimi občutki. To je današnji nauk!

Bhagavan je svoj govor zaključil z bhadžanom *Hari bhadžana bina* in *Subramanjam, subramanjam*.

Prevedla: Ljubica

⁵ Gurur Brahma, gurur Višnu, gurur devo Mahešvara. Guru sakšat param Brahma, thasmai šri gurave namaha.

⁶ Mahešvara je drugo ime za boga Šivo.

Dejavnosti služenja za složnost v družbi

GOVOR ŠRI SATHYE SAI BABE OB SLOVESNI OTVORITVI MEDNARODNE KONFERENCE O SLUŽENJU

DVORANA SAI KULWANT, PRASHANTI NILAYAM, 21.7.2002

Ce nimate čistega uma in dobrega značaja, kako lahko pričakujete, da vas bo cenil Sai, utemeljitelj miru, ljubezni, radosti in blaginje? Kako lahko pričakujete, da vas bo Prema Sai prepoznal za svoje?

Pesem v teluščini

Človeško življenje je polno sočutja, čas je svet, srce je čisto, um je poln nektarja. Kaj bi moral početi človek, ki je blagoslovljen s tako svetim človeškim rojstvom? Kaj je temelj, na katerem naj bo zgrajena stavba življenja? Vsak človek hrepeni po miru in radosti. Kako lahko posameznik živi v miru? Vse to je mogoče, če človek udejanja človeške vrednote. Človeških vrednot ni mogoče pridobiti od zunaj, saj so prisotne v vsakem posamezniku. Kako naj človek napreduje v življenju, če pozabi na te vrednote? Predvsem bi se moral človek vprašati o namenu svojega rojstva.

Človeško življenje temelji na enakosti (*samati*), slogi (*samaikjati*), bratstvu (*saubhratrutvam*) in plemenitosti (*saudžanjam*). To so temelji palače življenja. Življenje izgubi svoj pomen, če je odsoten že samo eden od teh temeljev. Vsak mora razvijati in varovati

te štiri vrednote. Najprej pa mora človek spoznati pomen človečnosti. Resnica rodi moralo (*niti*), pravičnost daje ugled (*kbjati*), požrtvovalnost (*thjaga*) pa je luč (*džjoti*) življenja. Človeštvo (*manava džatbi*) je sestavljeno iz teh treh vrednot: morale, ugleda in luči. Dandanes človek zanemarja vodila resnice, pravičnosti in požrtvovalnosti. Človek bi moral biti zvest tem načelom, ne zaradi družbe, temveč zaradi svoje lastne odrešitve. Če pričakuješ, da te bodo vsi spoštovali, moraš najprej spoštovati samega sebe. To je osnova človeškega življenja. Kdor ne spoštuje samega sebe, ne more zahtevati, naj ga spoštujejo drugi. Najprej in predvsem mora človek z vsem srcem spoštovati in ljubiti druge. To je človekova najpomembnejša dolžnost. Človek ni samo posameznik (*vjašti dživi*), temveč je del družbe (*samašti dživi*) in kot tak je povezan z Bogom. Človek mora napredovati od ravni posameznika na raven družbe. Katero pot naj ubere? Najprej mora prepoznati skupno načelo vseprisotne luči življenja (*džživana džjoti*). To vodilo enakopravnosti (*samatvam*) lahko doživi in udejanja šele, ko doume načelo složnosti (*ekatvam*). Cilj naših dejavnosti služenja je doživeti složnost v družbi. Zelo se motite, če mislite, da služite drugim. O ljudeh ne

smete nikoli razmišljati kot o »drugih«, saj smo vsi utelešenja Boga. Vendar se človek ne trudi dojeti te resnice. Zato se srečuje s težavami. Ko bo človek dojel, da je Bog vseprežemajoč, ne bo nikoli več trpel. Da bi ubežal trpljenju, mora človek udejanjati načelo složnosti v družbi. Ko bo to načelo razumel, bo razumel vse stvarstvo.

Vsakemu posamezniku je dano telo. Narava je kot ogledalo. Kar vidite v tem ogledalu, ni nič drugega kot vaš lasten odsev. Dandanes človek živi sebično življenje, ki ustreza njegovim osebnim interesom. Sebičnost razsaja v vsej družbi. Navezanost na telo (*debabhimanam*) je vse večja, medtem ko ljubezen do domovine (*dešabbimanam*) upada. Celo duhovni iskalci in plemenite duše s čistimi srci se niso sposobni odvezati od svojega telesa. Vse dokler bo človek navezan na telo, ne bo mogel ljubiti Boga.

Telo, zgrajeno iz petih elementov, je šibko in obsojeno na propad. Kljub obljubi stoletnega življenja nikoli ne veš,

kdaj ti odbije zadnja ura. Vsak tvoj dih bi lahko bil zadnji, v otroštvu, mladosti ali starosti. Zato, človek, spoznaj svojo resnično naravo,

preden smrt pokosi tvoje telo!

Pesem v teluščini

Človeku je telo dano zato, da bi spoznal svojo resnično bit. Torej je nespametno izgubljati čas in energijo za posvetne zadeve. Ko boste spoznali svojo resnično bit, boste poznali tudi vse ostalo.

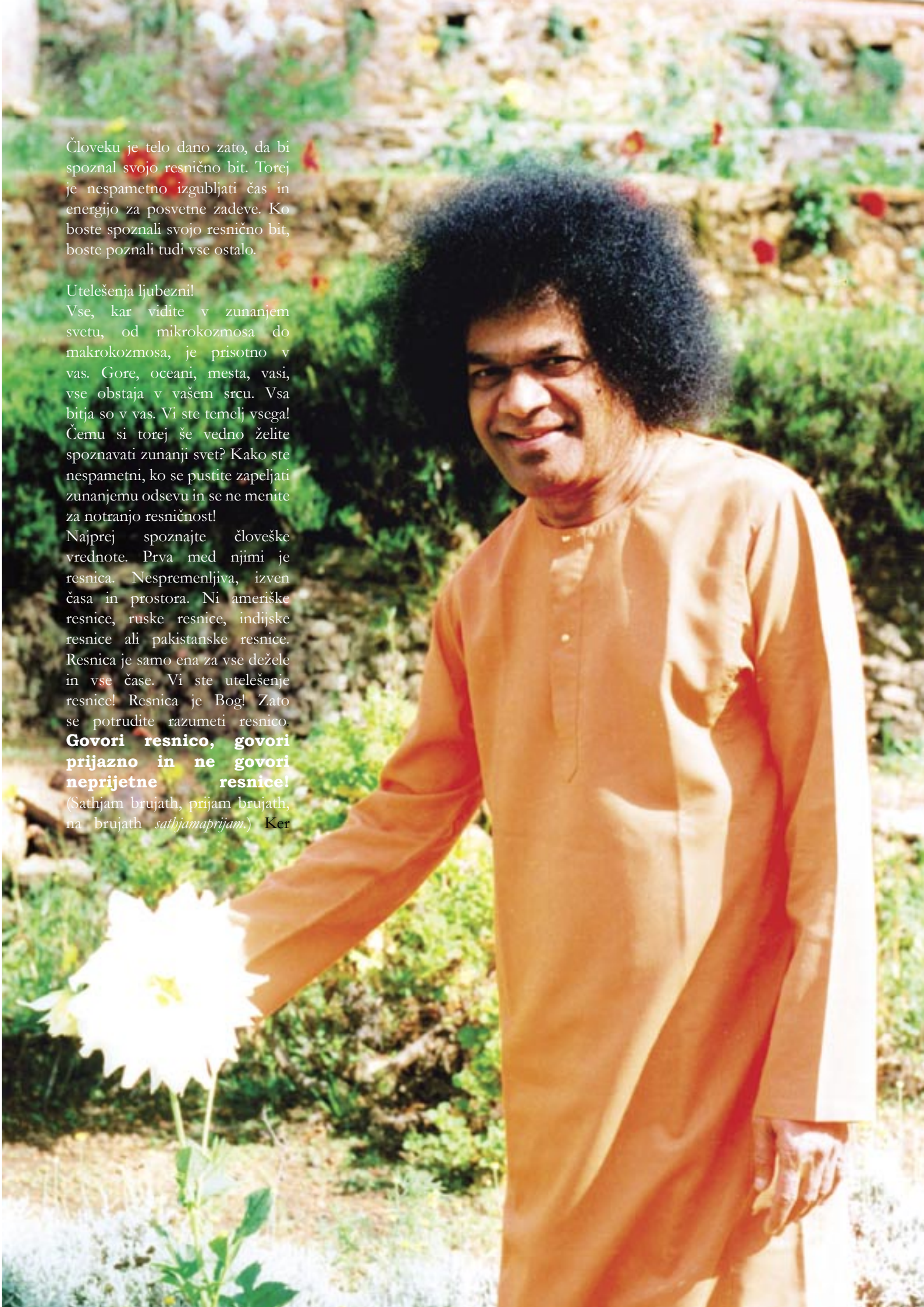
Utelešenja ljubezni!

Vse, kar vidite v zunanjem svetu, od mikrokozmosa do makrokozmosa, je prisotno v vas. Gore, oceani, mesta, vaši, vse obstaja v vašem srcu. Vsa bitja so v vas. Vi ste temelj vsega! Čemu si torej še vedno želite spoznavati zunanji svet? Kako ste nespametni, ko se pustite zapeljati zunanjemu odsevu in se ne menite za notranjo resničnost!

Najprej spoznajte človeške vrednote. Prva med njimi je resnica. Nespremenljiva, izven časa in prostora. Ni ameriške resnice, ruske resnice, indijske resnice ali pakistanske resnice. Resnica je samo ena za vse dežele in vse čase. Vi ste utelešenje resnice! Resnica je Bog! Zato se potrudite razumeti resnico.

Govori resnico, govori prijazno in ne govori neprijetne resnice!

(Sathjam brujath, prijam brujath, na brujath *sathjama prijam.*) Ker

je pozabil večno vodilo resnice, se človek žene za minljivimi stvarmi. Predanost resnici je morala (*niti*), ki ni nič drugega, kot pravilno delovanje. Ni večjega pravilnega delovanja (*dharme*), kot je predanost resnici. Resnica (*sathja*) in pravilno delovanje (*dharma*) skupaj prineseta mir. Kdor sledi resnici in pravilnemu ravnanju, bo vedno miren. Miru vam ni potrebno iskati zunaj. Kjer je resnica, tam je mir. Kjer je mir, tam je nenasilje.

Človeške vrednote so: resnica (*sathya*), pravilno delovanje (*dharma*), mir (*šanti*), ljubezen (*prema*) in nenasilje (*ahimsa*). Ljubezen je temelj resnice in pravilnega delovanja. Ljubezen je Bog, resnica je Bog, pravilno delovanje je Bog. Kdor ne premore teh načel je kot živo truplo. Pet človeških vrednot lahko primerjamo s petimi življenjskimi načeli (*pranami*) v nas. Če ne govorite resnice, ste izgubili eno življenjsko načelo. Z nepravilnim delovanjem izgubite drugo življenjsko načelo. Podobno lahko izgubite tudi ostala življenjska načela. Zato bi si morali z vsemi močmi prizadevati, da jih obvarujete, saj predstavljajo vašo božansko naravo.

V človeku biva Bog. Razumite to! Danes so onesnažena vsa področja človeškega delovanja. Ko bo človek očistil svoje srce, bo čisto tudi vse okrog njega. Zunanji svet je samo odsev vašega srca. Če boste napolnili svoje srce z ljubeznijo, boste vsepovsod doživljali ljubezen. Če je v vaših srcih sovraštvo, se bo to odražalo navzven. Karkoli vidite, slišite ali doživljate v svoji okolici, je samo odsev, odziv in odmev vaše notranje biti. Vse dobro in slabo v vaši okolici je

samo odraz vas samih. Zato ne kažite s prstom na druge ljudi. Ves svet je odvisen od človeškega obnašanja. Če je človek dober, bo tudi svet dober. Prepričani ste, da vas obkroža brezbožnost. Motite se! V resnici je to odsev vaše lastne brezbožnosti. Če so vaša občutja demonska, boste na to naleteli tudi v svoji okolici. Če so vaša občutja božanska, boste vse naokrog videli Boga.

Utelesenja ljubezni!

Vaše srce je polno ljubezni. Ljubezen je hrepenenje po Bogu, ki sije iz vaših src. Naj vsaka vaša beseda in dejanje izražata resnico in pravilno delovanje. Skladnost resnice, pravilnega delovanja in ljubezni bo rodila mir. Vaše dihanje, *sobam*⁷, vas spominja na vašo resnično naravo 21.600-krat na dan. Kakšen je smisel vaše izobrazbe, če se ne morete spomniti resnice, ki se vam ponuja tolikokrat vsak dan? Lahko poslušate še toliko pridig, skrbno proučite še toliko svetih spisov, obiščete še toliko plemenitih duš, toda vse to je jalovo početje, če pozabite na načelo resnice, o katerem vam govori vaš notranji glas.

Buda se je odpovedal udobju palače in se odločil za asketsko življenje (*sanjasa*). Prehodil je širne gozdove, prisluhnil naukom plemenitih duš in proučeval svete spise. Vendar ni našel zadovoljstva. Na koncu je spoznal, da je njegovo lastno srce svet spis, ki mu ga je podaril sam Bog in da je Bog njegov najboljši prijatelj. Odvrigel je vse knjige in prenehal obiskovati modrece. Zatopil se je v vase in poiskal resnico. Človek bega naokrog in išče mir, ker se ne zmeni za svoj lastni sveti spis, srce, in ne pozna več svojega

najboljšega prijatelja, Boga.

Najprej za svete namene uporabljajte vid, ki vam ga je podaril Bog. Šele potem bo vaše življenje posvečeno. Pravi človek je samo tisti, ki ima dober um in se zgledno obnaša. Vsa vaša duhovna prizadevanja bodo zaman, če bo vaš vid omadeževan. Vaše oči (*netbra*) so sveti spisi (*šastra*), ki vam jih je podaril Bog. Seznanite se s temi svetimi spisi in ravnajte skladno z njimi. Ko boste imeli svoj vid pod nadzorom, boste lahko nadzorovali tudi svoj govor. Govorite samo resnico, saj ni nič večjega od nje. Čist vid (*samjak drišti*) in čist govor (*samjak vak*) vas bosta pripeljala k čistemu sluhu (*samjak sravanam*) in čistim občutkom (*samjak bhavam*). Še posebej mladi bi morali nadzorovati svoj vid. Človek (*manava*) postane Bog (*Madhava*) takrat, ko doume pomen človeških vrednot in jih prične udejanjati. Današnja mladina so bodoči rešitelji dežele. Zato morajo mladi gojiti miren um in samozaupanje.

Kjer je zaupanje, tam je ljubezen.

Kjer je ljubezen, tam je resnica.

Kjer je resnica, tam je mir.

Kjer je mir, tam je blaženost.

Kjer je blaženost, tam je Bog.

Brez zaupanja ne boste nikoli spoznali Boga. Zaupanje je vaš Bog. Zato trdno zaupajte sebi. Samozaupanje in samospoštovanje vam bosta podelila dušni mir in pomagala, da spoznate svojo pravo bit. Sedite v tej veličastni dvorani, ki jo podpira mnogo stebrov. Vsi uživajte v njeni lepoti. Brez močnih temeljev ta dvorana ne bi mogla stati. Prav tako je samozaupanje temelj palače življenja. Ko enkrat zaupate sebi, lahko zgradite zidove samozadovoljstva, te pa

⁷ Zvok našega diha; mantra, ki pomeni »Jaz sem Bog«. Zlog *so* spremlja vdih, *ham* pa izdih.

prekrijete s streho požrtvovalnosti in živite v samospoznanju. Zato zgradite trdne in močne temelje samozaupanja.

Indijska kultura pravi: »Govori resnico, spoštuj zakone pravilnega delovanja.« (*Sathjam vada dharmam čara*). In ne samo indijska kultura, dediščina vseh dežel govori isto resnico. Resnica je temelj vseh kultur. Ne razlikujte med posameznimi kulturami. Svet je palača in posamezne dežele so njene sobane. Zato ne delite človeštva na posamezne narode. Prav zaradi takih delitev človečnost upada. Sai sledniki naj se ne ukvarjajo s takšnimi razlikami. Vsi naj bodo eno. Imena, telesni izgled in barva kože se lahko razlikujejo, toda človeštvo je eno samo. Bog je eden. Vsi ljudje pripadajo eni sami družini.

*Krav je veliko, a mleko je eno.
Bitij je mnogo, a duša je ena.
Kast je mnogo, a človeštvo je eno.
Cvetlic je mnogo, a čaščenje je eno.
Poti je mnogo, a Bog je eden.*

Zatorej ne razlikujte med posameznimi družbenimi sloji, veroizpovedmi in narodi, temveč negujte duha ljubezni. Mladeniči in mladenke naj delajo za napredek domovine. Dežela bo cvetela le, če bo njena mladina dobrega značaja. Človeško življenje je odvisno od posameznikovega značaja. Danes imamo mnogo junakov besedičenja in strahopetcev dejanj. Delujte skladno s svojimi besedami. Negujte svete občutke. Samo tako bodo tudi vaša dejanja sveta. Predanost ne pomeni samo bogoslužja. Predanost je vsako dejanje, izvršeno v duhu čiste in nesebične ljubezni. Utelesenja ljubezni!

Od danes naprej dopustite ljubezni, da prežame vaše življenje. Naj se vaše roke lotevajo dela v dobrobit vse družbe. Naj bodo vaše misli osredotočene na načelo ljubezni. Dvignite se nad raven posameznika (*vjaštija*), povzpnite se na raven družbe (*samaštija*) in se na koncu zlijte z Bogom (*parameštijem*). V tem fizičnem in minljivem svetu ni miru. Zato vaše telo občasno zboli. Naj vas to ne vznemirja. Telo ni večno.

*Telo je leglo umažanje,
nagnjeno je k boleznim.*

*Ne more prečkati oceana življenja in
smrti.*

*O um! Ne verjemi, da je telo večno.
Raje se zateci k Božjim lotosovim
stopalom.*

Pesem v teluščini

Čprav ne smete biti preveč navezani na telo, morate zanj dobro skrbeti. Včasih zbolite, ker ste zanemarili svoje telo. Ker ljubim svoje slednike, prevzamem njihovo trpljenje nase. Trpljenje izgine iznenada, kot je tudi prišlo. Pred nekaj dnevi je majhen deček zelo trpel zaradi mumpsa. Zdravnik je dejal, da bo do njegove ozdravitve minilo vsaj 20 do 25 dni. Deček je hlupal od bolečin. Poklical sem ga k sebi in ga potolažil, rekoč: »Svami je s teboj, zakaj jokaš?« Materializiral sem mu slaščico in ga pripravil, da jo je pojedel. Njegovo bolečino sem prevzel nase. Za kogarkoli drugega bi bila bolečina neznosna. Srinavasana je zelo skrbelo, kako naj vodi konferenco, medtem ko Svami prenaša takšne bolečine. Ker mi je oteklo lice med obema čeljustma, nisem mogel jesti ali govoriti. Toda, telo lahko zdrži nekaj dni brez hrane, zato me to ni skrbelo. Organizatorjem sem naročil, naj nadaljujejo

s pripravami na konferenco. Srinavasana me je vprašal: »Svami, kako boš imel otvoritveni govor?« Odgovoril sem mu: »Boli me samo, če pomislim, da je to telo moje. Toda ni moje, vaše je!« Vsa telesa so moja, zato prevzamem vse trpljenje nase. To je moja dolžnost. To ni moje telo, zato ne skrbim zanj. Ne samo sedaj, temveč nikoli se ne menim za trpljenje. Udejanjam, kar govorim. Zato pravim, da je moje življenje moje sporočilo. Ni mogoče, da bi vsi razumeli in spoznali mojo Božanskost. Zato o tem ne želim govoriti v javnosti. Nočem oglaševanja. Vse kar je moje, je vaše in obratno. Ničesar si ne želim. Moja edina želja je, da vas osrečim. Veličina se ne skriva v besedičenju, temveč v dejanjih. Pravi učitelj (*ačarja*) najprej udejanja in nato pojasnjuje. In to počnem jaz.

Mladeniči in mladenke!
Spoznajte svojo resnično naravo. Sledite poti resnice. Temu telesu je ime Resnica (*Sathjam*). V sebi razvijte to resnico. Resnica je Bog, ljubezen je Bog. Zato živite v ljubezni. Če boste sledili poti resnice in ljubezni, boste gotovo našli blaženost. Nekateri ljudje me obtožujejo in pri tem pozabljajo na lastne napake. To je velika zabloda. Sem brez napak. V meni ni niti sledu nečistosti. V meni vidite zgolj odsev lastnih občutkov. Očistite svoje srce! Šele nato boste lahko razumeli resnico.

Utelesenja ljubezni!
Danes se začne konferenca. Program je dolg, zato zaključujem svoj govor, da bo dovolj časa za vse. Vedno sem si pripravljen vzeti čas, da vam svetujem.

Prevedla: Dubrovka

Mednarodna konferenca o služenju

Konec julija letos se je v Prashanti Nilayamu odvijala konferenca Svetovne Šri Sathya Sai organizacije na temo služenja. Udeležila sta se je tudi naša Mark in Barbra, ki sta tam na razstavi predstavila našo domovino. V času, ko boste brali tale prispevek, bosta že doma in v centru se bomo verjetno intenzivno pogovarjali o načrtih za prihodnost. Zaenkrat pa vam v branje ponujamo Barbrine besede o konferenci in fotografije, ki sta nam jih iz ašrama poslala Mark in Barbra.

LJUBI VSE, SLUŽI VSEM!

Preden začnem opisovati svoje vtise iz prve svetovne konference o služenju v ašramu avatarja Šri Sathye Sai Babe, bi rada z vami nekaj podelila. Povedati moram, da me je konferenca prijetno presenetila. Presenečena sem bila nad neverjetnim obsegom nesebičnega služenja po vsem svetu pod avatarjevim okriljem. »Neverjetno,« sem si ponavljala, ko sem poslušala poročila koordinatorskega petih svetovnih con o akcijah in projektih služenja. Pred konferenco sem obljubila, da bom napisala članek za Sai glasnik. Postal me je malce strah! Ali bom znala opisati nekaj

TAKO velikega na samo dveh ali treh straneh? Vse skupaj je precej časa dozorevalo v meni, potem pa sem sedla in začela pisati. Globoko se zahvaljujem Svamiju in Sai centru, da sem bila delegat na tej konferenci. Zame je to veliko darilo in upam, da ga bom vsaj malo opravičila s tem člankom.

Mislím, da se je v Sai centru začelo govoriti o prvi svetovni konferenci o služenju v Prashanti

dni pa se je vse obrnilo na glavo: Mark dobi prosto v službi in reče »greva na konferenco«, Damjan pa istočasno odpove udeležbo. Videti je, da greva lahko samo za tri tedne. Pogovarjam se z Babo in rečem: »Baba, trije tedni so za Indijo zelo malo, toda bolje trije kot nič, naj se zgodi tvoja volja.« Karti še nista potrjeni. Lufthansa je tako polna, da še na čakalno listo ne moreva. Jaz pa vem, da bova prišla v Indijo in tudi na

V tej hiši se je v času konference predstavila tudi Slovenija

Nilayamu meseca aprila. Ko je Marijan, predsednik našega centra, omenil konferenco, mi je srce kar poskočilo. To se zgodi pri meni vedno takrat, ko je kakšna stvar zame RES PRAVA. Toda izvedela sem, da je delegat Damjan in da je že prijavljen. Rekla sem: »OK, že mora tako biti, Baba že ve.« In stvar je bila zaključena. Čez mesec

konferenco, ker če ima Baba prste vmes, postane nemogoče mogoče. Niti slutila nisem, zakaj karti nista potrjeni. Na najino veliko veselje je bil Božji načrt takšen, da sva nazadnje ostala kar dva meseca. Hvala Baba, tako neizmerno sem ti hvaležna, ker me tako nagrajuješ in osrečuješ!

Odletela sva z Lufthanso, prespala

v Bangaloreju in naslednji dan odšla v prelep arboretum, kjer sva kupila sadike vrtnic za »najin« vrt v Prashanti Nilayamu. Zakaj »najin« vrt? Med letoma 1999 in 2000 sva prebila pol leta v ašramu in skrbela za vrt pred severnoindijsko kantino. Vrt je bil tokrat zelo zapuščen in z vsem navdušenjem in ljubeznijo sva se vrgla na delo.

Bližala se je konferenca in tudi razstava »Sri Sathya Sai Gram Darshan«, ki naj bi predstavila dejavnosti Sai organizacije po Indiji in svetu na področju Educare, Medicare in Sociocare (izobraževanja, zdravstva in socialnega skrbstva). Na stadionu v bližini muzeja Chaitanya Jyoti so zgradili vas, ki je spominjala na Disneyeve risanke. Okrašena je bila s cvetjem in zastavicami. V sredini vasi so postavili tempelj, kjer je Svami prvi dan konference blagoslovil razstavo. Indijske države so zelo lepo predstavile svoje vaško življenje in z njim povezano služenje pod okriljem in v skladu z nauki Šri Sathya Sai Babe. Njihova največja akcija služenja na podeželju se imenuje »Gram Seva«. Naj jo podrobneje predstavim. Čeprav je bil prostor petih svetovnih con, na katere je razdeljena Sai organizacija, precej utesnjen, da bi lahko predstavili prav vse, je prikazano name naredilo velik vtis. Na fotografijah so bili predstavljeni služitelji pri delu: od zdravnikov, ki nudijo prvo pomoč ali vsakodnevno nego, do vaških prostovoljcev, ki gradijo šole, ceste, napeljujejo vodovod in skrbijo za cele vasi. Obrazi tako služiteljev kot prejemnikov služenja so bili tako radostni, da je bilo težko razločiti, kdo je kdo. Iz razstave sem se vrnila s spoznanjem, kako

VELIKA in predvsem LJUBEČA je Sai organizacija. V enem stavku bi lahko vse opisala z znanim Babovim sloganom: LOVE ALL SERVE ALL (Ljubi vse, služi vsem). Tudi mi, Sai center Ljubljana, smo lepo predstavili dejavnosti na področju Sociocare,

trpljenje so naša lastna dejanja. Baba pravi, da smo okuženi z zavistjo in napuhom. Nekateri nismo samo okuženi, ampak že kar onesnaženi! Onesnaženost pa lahko pozdravimo samo z razsvetljenjem. Zato je bil glavna tema konference SAI!

Slovenski kotiček na konferenci

Medicare in Educare v Sloveniji. Material, ki sva ga prinesla s seboj, je z vso ljubeznijo pripravilo krilo mladih ljubljanskega centra. Tukaj moram omeniti in pohvaliti Marka, ki je prostovoljno sodeloval pri postavljanju in podiranju paviljona četrte cone, v katero skupaj s celinsko Evropo spada Slovenija.

Sama konferenca je trajala tri dni. Veliko število delegatov (1574) iz 71 držav (brez Indije) je zastopalo 2400 Sai centrov po svetu. Na otvoritvi so povedali, da se služenje začne pri nas samih: s skrbjo za telo, ki je Božje darilo in mora zato biti čisto in sveto kot tempelj. Potem moramo služiti ožji družini in šele nato pride na vrsto služenje družbi in državi. Ali je služenje sploh potrebno? Nikoli bolj kot sedaj! Še nikoli prej človeštvo ni prestajalo takega trpljenja in stisk. Vzroki za vse to

S - seva (nesebično služenje)

A - adoration (člaščenje)

I - illumination (razsvetljenje)

Šri Sathya Sai Baba nas uči, da z nesebičnim služenjem pričnemo ljubiti in občudovati Boga. Z ljubeznijo in predanostjo Bogu si pridobimo znanje in modrost, ki nas osvobodita okov in vezi tega sveta. Poslanstvo Šri Sathya Sai Babe je preobrazba posameznika in družbe. Baba vedno znova poudarja, da se ne bomo spremenili, če samo sedimo in razmišljamo o osebnem razvoju. Prav brezpogojno, nesebično služenje je vir naše preobrazbe! Svami pravi, da namen služenja niso dobra dela ali pomoč drugim. Namen nesebičnega služenja je naša duhovna rast. Meditacija, molitev in svete pesmi nam dajejo samo kratkotrajno korist. Služenje, opravljeno v pravem duhu, pa

Sai v službi človeštva

prinese trajne spremembe. Med služenjem si ne smemo želeli pohvale, nagrade, priznanja ali določenega rezultata. Ne smemo imeti občutka večvrednosti, usmiljenja ali popustljivosti.

poznega popoldneva, v večernih urah pa so se odvijale kulturne prireditve. Teh nisva obiskovala, ker sva imela vsak večer pevske vaje. Vadili smo pesem, ki smo jo delegati vseh petih svetovnih

kateremu je sporočil celemu svetu, da je namen njegovega prihoda na ta svet pregnati trpljenje revnih in jim zagotoviti vse, kar potrebujejo. Od takrat naprej je Babovo življenje najvišja oblika služenja

Slovenska delegata na konferenci v narodni noši

Resnično služenje je **ljubezen v delovanju**. Bog je ljubezen in ko dajemo ljubezen, krepimo svoje božanske mišice in se spreminjamo v Boga. To je dajanje Boga Bogu in tako se ljubezen podvaja. Ob takem služenju postajamo eno s Svamijem, ker počnemo prav to, kar on počne vsak dan. S takim načinom služenja spoznamo, da smo Bog in naša preobrazba je zaključena.

(Jagadeesan: *Dare to be Divine*)

Predavanja so potekala od jutra do

con poklonili Svamiju na zaključni dan konference. Besedilo zanjo je napisal Jagadeesan. Naslov pesmi je »Kalijuga avatara«. Zapeli smo jo večglasno in to tako dobro, da je bil Svami RES *very happy*. Nekateri smo bili med nastopom oblečeni v narodne noše, ki so prikazovale različnost v enosti.

Na otvoritvi v dvorani Sai Kulwant so Svamijevi učenci predstavili »Sri Sathya Gram Sevo«. Pri dvanajstih letih je Baba napisal pismo bratu, v

in požrtvovalnosti. Bhagavan je izpeljal ogromno projektov, vsi so brezplačni, vsak je darilo človeštvu in zgled, kaj je potrebno narediti, da bosta na zemlji zavladata mir in harmonija. »Sathya Sai Gram Seva« je ena od kapelj v oceanu služenja in požrtvovalnosti. Kako se je vse skupaj pravzaprav začelo?

Oktober 2001 je Svamija ganil do solz časopisni članek o materi, ki je zastrepila svojega otroka in sebe, ker ga ni bila sposobna

nahriniti. Svami je dejal, da se kaj takega ne sme več zgoditi. Več tisoč študentov iz treh univerz (Whitefielda, Anantapurja in Puttaparthija) je poslal v 600 revnih vasi v okrožju Anantapur. Kot pravi Baba, moramo služiti tam, kjer je potrebno in ne tam, kjer nam ustreza. Študentje so med svojimi enomesečnimi počitnicami pripravili vse potrebno in osebno dostavili hrano in obleko pred vrata vsakega doma. Babove učenke iz Anantapurja so ponoči ob petju svetih pesmi pripravljale hrano, fantje pa so jo zjutraj vozili v vasi. Med vožnjo so peli svete pesmi in ko so prispeli v vas, so najprej v zgodnjem jutru po cestah peli Bogu in tako očistili okolje (*namasankīrthan*). Ob vseh teh Božjih vibracijah je hrana postala sveta in se spremenila v *prasadam*. Študente je Svami pospremil z besedami, da morajo služiti z ljubeznijo in ponižnostjo in da ne smejo spregledati nobenih vrat. O tem govorita dve zgodbi:

Nekega dne so študentje prišli do osamljene kočje sredi polja. Iz nje je stopil mladenič in jih opozoril, naj se mu ne približujejo, ker pripada zelo nizki kasti. Eden od študentov se mu ni samo približal, temveč ga je objel preko ramen in dejal: »Sai Baba pravi, da smo vsi otroci enega Boga, zato sva midva brata, kajne?« Dal mu je posvečeno hrano, obleko in Svamijevo sliko. Mladenič ni mogel skriti solz, ponavljal je: »Baba je Bog, Baba je Bog!« Druga zgodba govori o tem, kako so študentje v neki odmaknjeni hiši našli v kotu zvito žensko. Študent se ji je približal in dejal: »Mati, Sathya Sai Baba vam pošilja posvečeno hranilo!« Ko je slišala te besede, je planila v krčevit jok in povedala, da je nazadnje jedla

pred dvema dnevoma. Od takrat je kar naprej molila k Babi, naj ji pomaga...!

Pri tej akciji so služitelji in prejemniki služenja spoznali, da služenje ne sme biti namenjeno razkazovanju in ne sme biti počasno. Naučili so se, kako izpeljati velik projekt v kratkem času in kako pomembno je mikro načrtovanje, ker zagotovi kvaliteto pred kvantiteto. Predvsem pa so se naučili, da morajo ljudje dobiti to, kar resnično potrebujejo in ne to kar želijo, da nihče ni nepomemben, in da ljubezen rodi ljubezen.

Oblike služenja se razlikujejo od ene cone do druge, saj jih sestavljajo različno razvite države z različnimi težavami na področju izobraževanja, zdravstva in socialnega skrbstva. V vseh conah je poskrbljeno za petje duhovnih pesmi, hranjenje revnih ljudi in izobraževanje o človeških vrednotah (EHV) za otroke. Program zdravstvene oskrbe MEDICARE sestavljajo Saieve bolnišnice, redni zdravniški tabori, kjer zdravniki obiskujejo bolnike na domu in jim priskrbijo nujna zdravila, krvodajalske akcije, centri za dializo, kirurške operacije, operacije očesne mreže, delitev protetičnih pripomočkov invalidom, hospic programi za rakave bolnike, itd. Program izobraževanja EDUCARE obsega Sathya Sai šole, šole s programom o človeških vrednotah (EHV), Sai otroške vrtce, delavnice o človeških vrednotah, tečaje računalništva za brezposelne in še marsikaj drugega. Program socialnega skrbstva SOCIOCARE pa so Sai sirotišnice, domovi za invalide, domovi za ostarele, centri, kjer potekajo delavnice o človeških vrednotah in

prehranjevanje revnih, gradnja vodovodov, čiščenje okolja, sajenje dreves, posvojitve in urejanje vasi, pomoč afganistanskim ubežnikom itd. Temelj vseh akcij služenja Sathya Sai organizacije je LJUBEZEN. Pomembna značilnost teh dejavnosti pa je PROSTOVOLJNO DELO in BREZPLAČNE STORITVE.

Končati želim z besedami iz zaključnega govora predsednika Sai organizacije Indulala Shaha: »Pričakujemo, da bomo v prvih petindvajsetih letih tretjega tisočletja doživeli prebujenje Sathya Saievega sveta. Za vsakega slednika bo najsvetejši privilegij sodelovati v tem globalnem množičnem gibanju duhovnega preporoda, ki bo brez primere v zgodovini. Prosim, naj bo Bhagavanova milost z nami v vsakem trenutku tega veličastnega razvoja. Na konferenci sprejete odločitve nikakor ne zajemajo vsega prihodnjega dogajanja, temveč služijo le kot programska osnova za naslednja tri leta. Delo, opravljeno v tem času, bo temelj za naslednje obdobje petnajstih let. Da bi dosegli ta cilj, se moramo posloviti od Sai organizacije in postati Sai gibanje. Baba je vsemogočen in bo opravil svoje začeto božansko poslanstvo. Ne potrebuje naše pomoči. To je njegovo poslanstvo! Mi pa vendarle imamo določeno nalogo. Naša naloga je, da presežemo sami sebe in si prizadevamo za duhovni napredek človeštva. Vizija brez akcije ni nič drugega kot sanje. Akcija brez vizije se lahko spremeni v nočno moro. Toda vizija skupaj z akcijo lahko spremeni cel svet!«

Barbra

Saiev podeželski biotehnološki park

V vasi Aksa blizu Malada hitro nastaja edinstven podeželski biotehnološki park. Temeljni kamen zanj je maja položil Shivajirao Moghe, minister za malo gospodarstvo in varovanje zemlje pokrajine Maharashtra. Inštitut je začel delovati avgusta. Prebivalcem devetih vasi v bližini Akse bo nudil brezplačno poklicno usposabljanje in izobraževanje o človeških vrednotah.

Namen inštituta, ki ga razvija in financira sklad Sri Sathya Sai Trust pokrajine Maharashtra, je izobraževati podeželsko prebivalstvo o širokem razponu tem od sodobnih metod kmetovanja in kmečkega gospodarjenja do pravilnega ravnanja z vodo in ustanavljanja malih obrtnih podjetij. Dr. M.R. Heble, znanstveni svetovalec in vodja ustanove, pravi: »Podeželsko mladino želimo usposobiti ne samo za samostojno življenje, temveč tudi za dejavno udejstvovanje v svoji skupnosti.«

Prvi petinštirideset dnevni tečaj se je začel 15. avgusta, pokrival pa je teme iz področij *educare*, *medicare* in *sociocare* (izobraževanja, zdravstvenega skrbstva in družbenega skrbstva). Program *educare* obsega splošna predavanja o človeških vrednotah, *medicare* o zdravstveni negi, preventivni medicini in pravilni prehrani, medtem ko naj bi *sociocare* podeželsko mladino podučil o sodobnih metodah kmetovanja in biotehnologije, bioloških gnojilih, obnovi prsti, zdravilnih rastlinah in zeliščnih zdravilih. Dr. Heble pravi: »Tečaj bo vključeval tudi predavanja o obrti in pridobivanju vladne finančne pomoči v obliki dotacij in sredstev za ustanavljanje malih podjetij.«

Center v Aksu je prva takšna ustanova sklada Sri Sathya Sai Trust. V pokrajini Maharashtra sklad namerava ustanoviti še več podobnih centrov.

Educare

SATHYA SAI IZOBRAŽEVANJE V DUHU ČLOVEŠKIH VREDNOT
IN NJEGOV POMEN

Sathya Sai Baba je delegatom prve konference Sathya Sai šol, ki se je odvijala 20. in 21. novembra 2001 v Prasanthi Nilayamu, podal uvid v program Sathya Sai izobraževanja v duhu človeških vrednot. Njegov uvodni govor je začrtal nujne smernice za potek konference, v poslovnem govoru pa je podal odgovore na vprašanja in rešitve praktičnih problemov. Ker je bilo vprašanj kar nekaj, nekateri Babovi odgovori pa so bili precej obsežni, se jim bomo posvetili v dveh delih. V prvem delu bomo obravnavali splošna vprašanja, v drugem pa vprašanja, ki se nanašajo na učitelje in Sathya Sai šole.

*Kdor ostane neustrašen in obrani
mirno kri,
ko njegova dejanja ne gredo v pravo
smer,
kdor sprejme vse z nasmehom in se
odpove skrbem,
temu v prsih bije modro srce.*

1. Kakšna je povezava med religijo, duhovnostjo in educare?

Preseneča me, da niste sposobni prepoznati povezave med religijo, duhovnostjo in programom *educare*. Najprej in predvsem morate razumeti, kaj je religija. Religija je »spoznanje«. Toda kaj

moramo spoznati? Ko boste spoznali, kdo v resnici ste, boste spoznali tudi, kaj je religija. Torej je religija spoznanje vašega resničnega jaza. Do njega vam pomaga ljubezen.

Duhovnost je proces odkrivanja, kdo v resnici ste. Vi na primer pravite: »To je moj robček, moj krožnik, moja roka, moje telo.« Kdo pa ste potem vi? Saj vendar mora obstajati nekdo, komur robček, krožnik, roka in telo pripadajo. Ko boste spoznali to resnico, boste ugotovili, da ste ločeni od vsega tega, da ste pravzaprav njihov gospodar. Ta gospodar pa je duša (*atma*), ki je prisotna v vseh ljudeh.

Kaj je duhovnost? Ni le petje duhovnih pesmi, čaščenje, obiskovanje templjev, romanje ali dobra dela. Prava duhovnost je spoznati enost vseh bitij. Ko na primer zaprete oči, v tej dvorani ne vidite nikogar. Toda v trenutku, ko boste spet odprli oči, boste pred vami zagledali na tisoče obrazov. Od kod so prišli? Če se boste poglobili v to resnico, boste spoznali, da niso prišli iz zunanjega prostora. Ves čas so bili v vas samih, le da jih vaše oči niso bile sposobne videti. Vsa bitja prebivajo v vas in vi ste prisotni v vseh bitjih. Duhovnost je videti enost v različnosti. Vprašanja in dvomi se pojavijo, ko vidite raznolikost v enosti. Osnovna resnica, ki jo morate spoznati, je,

da ista duša prebiva v vseh.

Sledi *educare*. Kako lahko sami sebe imenujete za izobražene, če ne razumete pomena te besede? Angleška beseda za izobraževanje *education* izhaja iz latinske besede *educare*. Toda, medtem ko se izobraževanje nanaša na zbiranje posvetnih informacij, *educare* pomeni prebujanje naših spečih potencialov. Izobraževanje je potrebno za preživetje, *educare* pa za življenje, za izpolnitev življenjskega cilja. Ljudje z lahkoto prepoznajo zunanje predmete, težje pa se zazrejo v lastno notranjost. V naši notranjosti se skrivajo mnogi neuresničeni talenti. Če združite črke G, O in D, skupaj tvorijo besedo GOD (Bog). Če pa jih pogledate posamezno, nimajo nobenega pomena. Da jih postavimo skupaj in spoznamo njihov pomen, je potreben določen napor. To je *educare*: prebuditi, kar je v nas. Duša (*atma*) pa je naša najbolj skrita resničnost, ki jo mora *educare* privabiti na plan. Tako pravzaprav ni razlike med religijo, duhovnostjo in programom *educare*. Kar vidite v drugih je le vaš lasten odsev. Če v osebi vidite kaj slabega, to odraža vaše osebne občutke do te osebe. Če pa v drugem vidite nekaj dobrega, so to vaša dobra občutja do te osebe. Kakršenkoli vtis imate o drugih ljudeh, je ta zgolj odraz vaših občutkov do njih. Če vas je oseba prizadela, pravite, da je hudobna in ne vidite ničesar dobrega na njej. Dobro in slabo, oboje je znotraj vas. Vse je le odsev, odziv, odmev. Zato ne smete soditi o drugih. Nimate pravice soditi o drugih, saj je vaše mnenje omejeno z vašimi izkušnjami. Določena oseba ima lahko veliko vidikov, ki jih vi sploh ne poznate. Ko na primer

Otroci in vrednote

pogledate Anila Kumarja, vidite samo njegovo obleko, postavo, višino in težo. Toda on ni samo to, kar vidite vi. V njem se skriva veliko lastnosti, kot na primer ljubezen, sočutje ali jeza, ki jih na prvi pogled ne morete opaziti. Če torej želite osebo popolnoma spoznati, morate raziskati vse njene vidike.

Dandanes je pomemben zunanji videz in ljudje sodijo druge le po zunanjih dejanjih. To je velika napaka. Za to je krivo vaše videnje in ne svet okrog vas. Če si nataknete rdeča ali modra očala, se vam bo vse zdelo rdeče ali modro. Samo neumni ne spoznajo te resnice in vedno znova grajajo druge. Če napačno razumete povprečne ljudi, kako boste potem spoznali Boga? Bog vam želi pokloniti neskončno število neprecenljivih daril, vi pa si želite prstanov. Prosite ga za nakit, ker se ne zavedate, kakšne dragocenosti bi vam lahko

podaril. V Njegovi trgovini ni nikakršnega pomanjkanja. Boga ne bi smeli prositi za točno določene stvari. Ko napoči pravi čas, vam bo poklonil marsikaj. Bog vse ve in deluje ob pravem času, na pravem mestu in v pravih okoliščinah. Zato se včasih pojavi in vam pokloni darila, ne da bi ga prosili. Zelo težko je razumeti Boga. Nevednež, ki ne razume pomena božjih dejanj, si jih v svoji nevednosti pogosto narobe razlaga. Pozabi na resničnost, izgubi svojo sposobnost razločevanja med dobrim in slabim in poglavlja svojo zablodo. Nikoli ne bi smeli kloniti pred tem vedenjskim vzorcem.

Educare, duhovnost in religija se med seboj ne razlikujejo. So kot prstan, verižica in par uhanov. Vse vrste nakita so le različne oblike istega zlata. Komur uspe spoznati to izenačujočo resnico, ne dopušča več prostora za različnost. Bog je eden, čeprav se morda pojavlja v

več oblikah. Osnova vsega pa je ljubezen. Podarjajte in sprejemajte ljubezen. Naj vas religija ne skrbi. Obstaja le ena religija, religija ljubezni. *Educare* pomeni prebuditi božansko ljubezen, ki je skrita v vsakem. Zato pravim: *Ljubezen je Bog, živite v ljubezni*. Če razumete to načelo, se vam ni potrebno spraševati o religiji in *educare*. Potem v svetu ne bo več sporov in vsi bodo srečno živeli skupaj. Kjer pa obstajajo razlike, tam so tudi nesoglasja. Odpovejte se razlikam in živite v zavedanju enosti. Človeštvo je eno! Človeška rasa je ena!

*Obstaja le en jezik, jezik srca!
Obstaja le ena religija, religija ljubezni!
Obstaja le ena kasta, kasta človeštva!*

Mnogo je religij, toda njihov cilj je samo eden. Če to razumete, razumete tudi enotnost vseh religij. *O pogumni sinovi Indije. Nobena religija*

(*mathamu*) ni slaba za dobro mislečega človeka (*mathi*). Med religijami ne bi smeli razlikovati. Razlike živijo samo v našem umu, napake pa nato pripišemo religijam. Naj vas religije ne skrbijo! Raje očistite svoj um! Vaša usoda (*gathi*), družbeni položaj (*sthit*) in vaše blagostanje (*sampathi*) so odvisni od vašega uma. Tega se morate naučiti!

Zastavljeno vprašanje se pravzaprav nanaša na vsakdanje življenje. Zavedati se moramo mej, ki nam jih postavlja današnji izobraževanje. Ko nekaj preberete prvič, se vam zdi novo, toda če boste to vedno znova prebirali, vam bo postajalo domače. Nekoč je Bog nekemu želel podeliti razsvetljenje. K njemu je poslal Jama, boga smrti. Ko je ta prispel do slednika, ga je vprašal, če ga pozna. Slednik je trdil, da ne. Jama mu je zatrdil, da se bo vrnil, ko ga bo slednik sposoben prepoznati. Čez tri dni se je Jama zopet pojavil pred slednikom in mu zastavil isto vprašanje. Zdaj Jama ni bil več tujec, saj se je vendar že srečal z njim. Vse, s čimer se prvič srečamo, se nam zdi novo in tuje. S spoznavanjem pa razlike izginjajo. Odpraviti morate občutek različnosti in razviti enost. Slednjo lahko spoznate le, ko se otresete občutka različnosti. Bodite prepričani, da ista duša (*atma*) prebiva v vseh bitjih, in potem boste preprosto vedeli, da razlika med religijo, programom *educare* in duhovnostjo sploh ne obstaja.

2. Kako lahko motiviramo učence za program *educare*?

Majhni otroci so še premladi, da bi bili sposobni razumeti bistvo programa *educare*. *Educare* lahko predstavimo šele na univerzitetni

ravni. Na stopnji osnovne šole lahko med otroci negujemo dobre misli in dobra dejanja. Njihova mlada srca lahko navdihnemo s pripovedovanjem zgodb o velikih osebah njihove dežele in jih spodbujamo, da sledijo njihovim idealom.

3. Kako lahko v program *educare* čim bolj aktivno vključimo starše?

Neposredna vključitev staršev v program *educare* je izredno težka. S programom *educare* se lahko starši seznanijo prek svojih otrok. Starši ne vedo, kaj je izobraževanje. Kako lahko potem pričakujete od njih, da bodo razumeli, kar bi jim povedali o *educare*? Vi, ki razumete, kaj je *educare*, bi ga morali udejanjati, da bi starši lahko sledili vašemu zgledu.

4. Kako uporabiti program *educare* v primeru otrok, ki živijo v revnem okolju ali v neurejenih družinskih razmerah in ki v razredu največkrat predstavljajo disciplinski problem?

Da bi oblikovali značaj takih otrok s programom *educare*, moramo obiskati njihov dom in s projekti, kot so socialna pomoč in čistilne akcije, pomagati ljudem, ki tam živijo. Pojasniti jim je potrebno, kako pomembna je čistoča in jim povedati, da čistoča gre z roko v roki z bogaboječnostjo. Ko boste začeli s takšnimi programi in obiskovali revne vasi, bodo vaščani postali motivirani in bodo želeli sodelovati. Organiziral sem ljudi, ki pomagajo v takšnih dobrodelnih dejavnostih (*Sena Da*). Lahko jih zaprosite za pomoč. Pomagajo vam lahko tudi šolarji. Mogoče lahko en dan v tednu posvetite takšnemu delu.

Učitelji lahko s pomočjo učencev prevzamejo takšne projekte.

5. Kakšen je pomen tehnologije, kot so računalniki, v izobraževanju?

Zame je tehnologija »triknologija«. Ne zaupam računalnikom. Tako kot človek je tudi računalnik nagnjen k boleznim. To vam govorim že zadnjih pet let. Sedaj računalniki postajajo okuženi z virusi tako kot ljudje. Postati morate ustvarjalci (*composer*) in ne računalniki (*computer*). Kako pride do napake v računalniku? Pojavi se, ko je nekaj narobe v glavi tistega, ki upravlja z njim. To tehnologijo lahko uporabite za razvoj znanosti, toda najprej uredite računalnik, ki vam ga je podaril Bog. To je vaša lastna glava. Danes človek uporablja žepni računalnik za vsako najmanjšo računsko operacijo. To je smešno! Bog vam je dal boljši računalnik: vaše možgane. Uporabite jih! Seveda računalniki prinašajo določeno korist. Tega ne zanikam. Toda uporabljati bi jih morali po potrebi. Vsi ste navdušeni nad njimi, ker so nekaj novega. Toda, kaj so storili naši družbi? V preteklosti so ljudje trdo delali od zore do mraka. Danes pa sta tehnologija in znanost ljudi omrtvili, da življenje jemljejo vse preveč na lahko. Tehnologija je odgovorna za brezposelnost in rast kriminala. Uporabo take mehanizacije bi morali zmanjšati na minimum, saj ustvarja brezposelne ljudi. Vsakemu paru rok bi morala biti dana priložnost za delo, vsak košček zemlje bi moral biti oskrbljen z vodo in vsaka hiša bi morala postati delavnica. Ne bodite preveč odvisni od računalnikov!

Pripravila: Andreja

Vzgoja otroka se začne v maternici

»LJUBEZEN TEČE, KO SRCE GOVORI SRCU.«

Izobraževanje v duhu človeških vrednot (EHV oz. Education in Human Values) je eden od temeljnih naukov avatarja Šri Sathya Sai Babe. Njegovi temelji so pet človeških vrednot: ljubezen, resnica, mir, nenasilje in pravilno delovanje. Veliko učiteljev po vsem svetu že vzgaja otroke v duhu človeških vrednot, obstajajo pa tudi šole, kjer se šolajo bodoči EHV učitelji. V Evropi gradijo prvi EHV šoli na Danskem in v Švici. V Slovenijo je metodo EHV vzgoje med prvimi prinesla uspešna osnovnošolska učiteljica Irena Jeglič Mehle, ki je tovrstne metode začela uporabljati že pred več kot petimi leti. Njeno delo in izkušnje predstavljamo v tokratni številki Sai glasnika. Do danes se je nabralo kar nekaj izkušenj, saj že nekaj let vodi t.i. EHV skupino otrok (ta se srečuje na njenem domu), slovenske učitelje in starše pa s človeškimi vrednotami in izobraževalnim sistemom EHV seznanja na številnih delavnicah in seminarjih. Tisti, ki jo dobro poznajo, pravijo, da je neskončno potrpežljiva z ljudmi, sicer pa zelo rada tudi potuje. Prepotovala je že skoraj vse celine.

Katero potovanje ti je ostalo v najlepšem spominu?

To je zelo težko vprašanje, ker ima vsak kraj svoj čar. Težko bi se odločila, vendar pa mislim, da je Južna Amerika naredila name prav poseben vtis, prav tako pa tudi Vzhodna Afrika.

Večkrat si bila tudi v Indiji in ašramu Sai Babe, ki je utemeljitelj EHV metod. Kdaj si se prvič srečala s tovrstnimi metodami vzgoje in izobraževanja?

Mislím, da je bilo to izobraževanje, ki sta ga pripravila Julči in Garsía. Takrat sem začutila, da je to tisto pravo in da nekaj od tega že dajem otrokom, spontano in intuitivno, ne da bi se zavedala, da je to vzgoja v duhu človeških vrednot. Bila sem zelo hvaležna, ker sta Julči in Garsía zelo sistematično in na kratko predstavila kaj tako izobraževanje obsega, katere so vrednote in kakšne so metode dela. Po tem izobraževanju sem še več navdušenja in energije vložila v svoje delo in počasi so se pokazali tudi rezultati.

Kaj te je pri EHV metodi najbolj pritegnilo?

Najbolj me je pritegnilo to, da je v bistvu najpomembnejše srce in da so srčni odnosi tisti, ki vzpostavijo pravi stik med učiteljem in učencem, da med učiteljem in

učencem ni več nobene bariere. To pomeni, da čutimo otroka in da tudi otrok začuti, da ga imamo radi in da naša sporočila tečejo iz srca. Samo na tak način se lahko otroka dotakne, kar mu želimo povedati in sporočiti. Poleg tega je pomembno, da upoštevamo tudi otrokove želje.

Kako bi na kratko predstavila EHV vzgojo in izobraževanje?

Na kratko težko..... Človeške vrednote niso nič novega – bile so in bodo – le da so danes v tem sistemu zanemarjene in zato je ta vzgoja v duhu človeških vrednot izziv za vse učitelje, ki se v današnjem času srečujejo z mladostniki. Posebnost te vzgoje je, da vključuje pet metod, ki se med seboj prepletajo: to je meditacija oz. tiho sedenje, zgodbica ali aktualni dogodek, misel, ki se nanaša na trenutno temo, pesem in aktivnost. Pri pouku ni možno vključiti vseh metod, vključimo lahko le eno. V novejšem času tudi metode niso več tako pomembne, pomembno je, da otroci začutijo vrednoto in jo udejanjajo.

Sai Baba vedno znova poudarja, da so njegove besede in nauki nični, če jih ne udejanjamo in uporabljamo v vsakdanjem

življenju. Že vrsto let poučuješ na osnovni šoli (govorimo o državni šoli s klasičnim načinom izobraževanja). Kako prenašaš EHV metode v svoje delo?

Torej, te vrednote res niso v šolskem učnem načrtu, ampak če se znajdeš, lahko najdeš veliko načinov, kako in na kakšen način vplesti človeške vrednote v redni pouk. Lahko recimo izbereš primeren tekst ali pesem in izkoristiš priložnosti, ki se pojavljajo sproti. Lahko so to veseli dogodki ali pa kakšne bolj neprijetne situacije, kot recimo kršenje pravil, ki so jih sprejeli otroci na otroškem parlamentu, ali pa recimo obisk bolnega sošolca, medsebojna pomoč in tako naprej. V bistvu je vsak problem, ki se pojavi v razredu, tako ali drugače povezan s človeškimi vrednotami in to je lahko potem izhodišče na katerem gradimo. Situacije same narekujejo metodo in potek pouka. Včasih pa se zgodi, da že med samo pripravo na učno uro začutim, da bi lahko kaj vključila. Takrat se čisto namensko pripravim, največkrat pa ideje pridejo čisto spontano.

Kako EHV metode sprejemajo tvoji sodelavci?

Pravzaprav z njimi nisem veliko govorila o tem, ampak včasih kaj povedo otroci in potem se sodelavci sami obrnejo name s kakšnimi vprašanji. Mislim, da kar pozitivno sprejemajo moje izkušnje. Nekateri se tudi že zanimajo, kako in kaj bi vključili v svoj pouk. To še posebej velja za meditacijo. Tukaj sem bila najbolj uspešna. Začela sem s šestim razredom in nadaljevala do osmega. Že dve leti pa na naši

šoli poteka projekt »Sprostimo telo«. Namen projekta je, da bi učenci začeli s sproščanjem že v prvem razredu. Med svojimi prostimi urami sem v vsakem razredu nekajkrat gostovala, tako da so učitelji videli, kako to poteka. Moram reči, da sem bila presenečena, kako otroci sprejemajo meditacijo. Težav je bilo zelo malo; mogoče sem imela težave z enim ali dvema

učencema v vsakem razredu, ki sta hipermotorična, vendar pa meditacija ravno takim učencem sčasoma najbolj koristi, da se umirijo. Mislim, da je meditacija zelo pozitivna stvar in bilo bi krasno, če bi se učenci na vseh šolah sproščali, za začetek po nekaj minut. Taka meditacija je lahko samo sedenje v tišini. Seveda moramo učence na to pripraviti in začeti postopoma, drugače se lahko pojavijo težave. Ne smemo obupati, če nismo uspešni že takoj na začetku. Sama v vizualizacijo ali meditacijo vključim sonce ali svetlobo. Na ta način lahko otroci začutijo ljubezen v svojem srcu. Meditacijo običajno zaključimo tako, da ljubezen pošljejo drugim bitjem – mami, očku in celemu vesolju. Na koncu meditacije jim povem, da so naredili zelo

dobro delo in če bi vsak človek na zemlji vsako jutro pošiljal ljubezen, verjetno na svetu ne bi bilo nobene vojne. Dodam še, da je pošiljanje ljubezni njihov prispevek in da nikoli ne smejo pomisliti, da so nemočni in da sami ne morejo ničesar storiti. Vsak lahko prispeva svoje v skupni koš in če bomo ustvarili veliko pozitivnih vibracij, bo skupni učinek boljši. Otroci so ponosni,

da so storili dobro delo in to razumejo. Mislim, da je to prava pot in da je to zelo pozitivno. Življenje je danes precej naporno; tudi otroci doživljajo hude strese, in sicer doma, na cesti, v šoli...

Na splošno imajo otroci zelo radi vodeno vizualizacijo. Če se navezuje na snov, jo lahko zelo dobro vključimo v pouk. Če se na primer pogovarjamo o gozdu, se lahko otroci med meditacijo sprehodijo po njem. Na ta način se na prijeten način spoznajo z delom snovi, ostalo pa le dopolnijo. Primer zelo uspešne vodene meditacije je bila meditacija o delfinu, kjer so se otroci v šestem razredu spremenili v delfine in zaplavali v morju. Otroci so po meditaciji pripovedovali, kaj so doživeli kot delfini. Svoje občutke so zapisali na

tablo in bilo je čudovito. Vajo sem ponovila z odraslimi in moram reči, da sem dobila od otrok veliko več. Bila sem zelo zadovoljna, prav tako pa tudi otroci. Kot rečeno so vodene meditacije čudovite, na tržišču pa obstajajo tudi knjige, ki so lahko koristen pripomoček. Na naši šoli se v okviru tega projekta sproščajo učenci od petega do osmega razreda. Na nižji stopnji pa meditacijo šele uvajamo. V ta namen smo imeli tudi seminar za učitelje, kjer so se učitelji naučili sestaviti vodeno vizualizacijo. Sledila je uspešna praktična izvedba.

Lahko torej rečemo, da so slovenski učitelji odprti za nove pristope?

Težko govorim na splošno, mislim pa, da je kar nekaj takih. Omenjenega seminarja na naši šoli se je udeležilo približno deset učiteljev. To ni prav veliko, vendar pa je dober začetek. Všeč mi je bilo to, da so se seminarja udeležili učitelji iz nižje in višje stopnje, saj je pomembno, da s sproščanjem začnemo že v prvem razredu. Težko je s sproščanjem začeti v sedmem razredu, ko nastopijo drugi problemi. Ta meditacija koristi otrokom v več pogledih – sprosti in umiri jih, tako da lažje sledijo snovi.

Do zdaj si pripravila že vrsto delavnic za otroke. Kako potekajo priprave na takšno delavnico?

Včasih je bilo zelo pomembno, da so bile na delavnici uporabljene vse metode, torej tiho sedenje, zgodbica, pesem, misel tedna in skupne aktivnosti (uganke, risanje, igre ...). Poleg tega je bila določena tudi vrednota, recimo ljubezen, mir, ali pa podvrednota, na

primer prijateljstvo. Sčasoma sem ugotovila, da določena tema otroke zelo pritegne in da jo je nesmiselno opustiti. Tako se je kakšna tema vlekla skozi več delavnic, potem pa so iz Puttupartija sporočili, da je priporočljivo temo, ki je otrokom blizu, razširiti in da vrednote niso več tako pomembne, temveč naj

jih otroci sami izluščijo. Torej, vrednote naj ne bodo »ponujene na pladnju«, ampak naj jih otroci sami začutijo. To je bolj zanimivo in bolj doživeto. Sicer pa imamo delavnice najraje kar v naravi, tako da so otroci v stiku z naravo.

Letos ste bili na večdnevni delavnici oziroma taboru ob Kolpi. Kako je bilo?

Tabor smo organizirali za otroke, ki so od septembra do junija obiskovali tedenske delavnice za razvijanje človeških vrednot. Poudarek je bil na neposrednem stiku z naravo. Predali smo se naravnim elementom soncu, vodi, zemlji... Bivali smo v šotorih, kuhali na odprtem ognju, pili vodo iz izvira.... Če želimo, da bodo otroci vzljubili in spoštovali naravo ter jo pozneje tudi varovali,

jo morajo najprej doživeti in spoštovati. Na taboru so se odvijale različne delavnice oziroma dejavnosti, kjer so otroci lahko izrazili tisto, kar je v njih najboljše. Se pravi prijateljstvo, vztrajnost, potrpežljivost, sočutje in ljubezen do celotnega stvarstva. Krasen kotiček ob Kolpi – ob gozdni meji,

z žuborečim potokom in travnikom – kjer je potekala delavnica, sta nam odstopila Lojzka in Marijan. Prvi dan smo postavili tabor in napravili totem. Marijan je postavil manjše suho drevo in otroci so naredili različne simbole iz kartona ter jih obesili na to drevo. Poleg tega so simbole predstavili in pojasnili, kaj pomenijo. To so bili zvezda, roka (simbol prijateljstva), sonce (nas greje in na vse sije enako), konj (simbol moči), ptič (simbol svobode), list (ponazarja povezanost z naravo), kapljica vode (simbol za vodo, ki očiščuje in omogoča življenje) in srce (simbol ljubezni) Prav lepo je bilo opazovati, kako so simboli poplesavali v vetru. Poseben je bil tudi tretji dan. Odpravili smo se na pohod, ki se je imenoval »Pot srca«. Otroci so si pred pohodom naredili potne liste v obliki srca in

na vsaki postaji – teh je bilo pet – so poiskali geslo in ga vpisali na potni list. Poleg tega pa so si izbrali tudi misel, ki so jo napisali na zadnjo stran potnega lista. Na prvi postaji so se znašli v prostoru, ki je bil omejen z vrstico, na deblo drevesa pa smo pritrčili karton na katerem je bilo 17 srčkov. Ti so bili oštevilčeni, otroci pa so morali poiskati vseh 17 števil, ki so bile skrite na tem območju. Ko so našli številke, so odprli srca – igra se je imenovala »odpiranje src« - in na koncu odkrili geslo. To je bilo **PRAVILNO DELOVANJE**. Pri tem ni bilo pomembno, koliko števil kdo najde, temveč da so otroci skupaj ugotovili, katero geslo je bilo skrito. Potem smo se tudi pogovorili o tem, kaj mislijo o pravilnem delovanju in spomnili smo se na zgodnico, ki so jo otroci že poznali, in sicer da kamena strela tudi vpliva na um in misli. Ugotovili smo, da pravilno delujemo takrat, kadar se posvetujemo s srcem, se pravi, da ne udeležujemo misli takoj, ko se jih zavemo, ampak da najprej vprašamo za nasvet notranjega učitelja, torej srce. Da bi bile naše misli jasne, so otroci dobili za darilce kamene strele in srčke. Ti naj bi jih spominjali, da je srce tisto, ki odloča. Na drugi postaji so se otroci razdelili na več skupin. Vsaka skupina je s pantomimo predstavila različne teme: ljubezen do narave, skrb za naravo in sprejemanje različnosti. Potem so morali ugotoviti, kaj je skupnega vsem trem stvarim. Prišli so do **NENASILJA**. Pri tem je bilo zanimivo to, da so sprva našli vse vrednote in tako smo ugotovili, da je nenasilje nekakšna krona. Dosežemo jo, če udeležujemo vse ostale vrednote **RESNICO, PRAVILNO DELOVANJE, LJUBEZEN IN MIR**. Tudi na tretji delavnici so se

otroci razdelili na skupine. V vsaki skupini je imel eden zavezane oči, ostala dva pa sta ga vodila. Torej tisti z zavezanimi očmi se je moral popolnoma prepustiti vodstvu, ostala dva pa sta se morala zelo potruditi, da sta mu dala natančna navodila, kako priti na cilj, saj so bile na poti tudi ovire. Prvi skupina je »slepca« vodila do srčka, druga do škafova, kjer je bil skrit ključ, tretja do kovčka, ki ga je morala odkleniti s ključem, četrta skupina pa je iz črk, ki so bile v kovčku, sestavila novo geslo. Na četrti postaji je vodstvo prevzel Mark. Otroci so se naučili novo pesem, »Ptice neba«, in nato zapeli še druge pesmi. Vnovič so skušali ugotoviti, kaj je skupnega vsem pesmim. Šlo je za **LJUBEZEN**.

Na koncu te delavnice smo jih spet obdarili, tokrat z baloni v obliki srčkov, na katere so otroci napisali ime ali kaj drugega. Tjaša – naša najmlajša obiskovalka delavnic – me je prosila, če ji na srček napišem »OM« - prazvok. Seveda sem na njen srček napisala velik »OM« in balonček je počil. Tjaša je bila zaradi tega zelo žalostna in na začetku niti nisem vedela, kako naj jo potolažim. Potem pa sem ji pojasnila, da ima »OM« tako močno energijo, da srček te energije preprosto ni zdržal. Zdaj je šla vsa ta energija v vesolje in zato ne sme biti žalostna. Dodala sem še, da imam doma še en tak balonček in da ji ga bom dala. Poleg tega pa sem ji še obljubila, da bom na novi balonček narisala manjši »OM«, tako kot je želela. S tem sem jo potolažila.

Na zadnji postaji so otroci sami ugotovili, da se še nismo dotaknili **MIRU** in zato so iz blaga in papirčkov napravili lepljenko. Ob tem so izrazili svoje misli, kako pridemo do miru, kaj jim pomeni notranji mir in kaj jim

prinaša mir. Notranji mir je zelo pomemben, dosežemo ga lahko tudi z meditacijo. Zato na delavnicah redno meditiramo in se sproščamo.

Sicer pa so bili posebno doživetje tudi večeri ob tabornem ognju. Zjutraj nas je s pomočjo triangla zbudila Tjaša, sledila je jutranja telovadba (pozdrav soncu in druge asane, ki ponazarjajo živalske gibe), zajtrk in dopoldanske aktivnosti in po kosilu spet popoldanske aktivnosti. Čas je hitro minil. Vreme je bilo lepo, le zadnji dan nas je presenetil dež. Ker pa Vida zelo dobro obvlada vozlanje so otroci zares uživali, ko so si sami naredili obeske za ključke, zapestnice, pasove. Pri tem so urili svojo vztrajnost in potrpežljivost. Moram priznati, da so se tega naučili bolje kot jaz.

Ob tej priložnosti naj poudarim, da tega tabora ne bi mogli izvesti brez pomoči več članov Sai centra. Ne samo Lojzka in Marijan, ki sta ponudila krasen prostor in tudi sama sebe – oba sta aktivno sodelovala pri pripravi in izvedbi različnih dejavnosti – ampak tudi Rozi in Marjana, ki sta pomagali v kuhinji, Dubrovka in Vida, ki sta pomagali pri delavnicah, in Mark, ki je kljub pomanjkanju časa nesebično priskočil na pomoč.

Po vseh delavnicah se verjetno že kažejo določeni rezultati EHV pristopa. kateri?

Če pogledam, kaj se je spremenilo v šoli, bi rekla, da so se odnosi precej izboljšali. Zbližali smo se in otroci so bolj odprti. Včasih me vprašajo kaj takega, kar me zelo preseneti. Včasih pa, ko pišejo kontrolne naloge in imajo precej naporen dan, pridejo kar sami do mene in me prosijo, da bi se sproščali. To zelo rada slišim. Enkrat pa so

me še posebej lepo presenetili. V sedmem razredu namreč obravnavamo nauk o človeku in pri uri, kjer obravnavamo razliko med človekom in ostalimi primati vedno poudarim, da je človek edino bitje, ki se lahko odloči, da zavestno živi po človeških vrednotah. Ko so pisali kontrolno nalogo sem zastavila tudi vprašanje na to temo. Otroci so na to vprašanje pravilno odgovorili, obenem pa še našli vse vrednote. To se mi je zdelo zelo lepo in kot nekakšna nagrada za trud. Prav tako pa me vedno znova preseneti tudi to, da obrazi zelo nemirnih in na nek način problematičnih otrok med meditacijo dobijo angelski izraz. Rezultati torej so. Včasih dobim povratno informacijo tudi od staršev, ki jim otroci povedo, da se v šoli sproščajo. Večinoma je bil odziv pozitiven, enkrat samkrat starši niso vedeli, kaj sploh je sproščanje. Sicer pa imam podporo tudi pri ravnateljici, ki me spodbuja pri mojem delu.

Kakšne rezultate pa opažaš pri otrocih, ki obiskujejo delavnice?

Razlika je, saj je delo bolj sistematično. Njihovi medsebojni odnosi so drugačni. Bolj so strpni, morda tudi zato, ker je skupina tako heterogena, saj imajo premalo učiteljev. Tako niso razdeljeni v skupine z optimalnim številom učencev in je starostna razlika med njimi velika (od 6 – 15 let). V takih skupinah je namreč težko izbrati dejavnosti in tekste, ki bi ustrezali vsem.

Verjetno izobraževanje o človeških vrednotah ne vključuje samo vzgojo otrok. Tukaj so tudi starši, ki pomembno prispevajo k vzgoji. Kako starši sprejemajo EHV metode?

Brez sodelovanja staršev ne bi šlo. Priporočljivo je celo, da bi organizirali tudi delavnice za starše, kjer bi obravnavali iste teme kot otroci. Tako bi se lahko o tem pogovarjali tudi doma in bi znali otrokom odgovarjati na vprašanja, ki se porodijo pozneje. To seveda zaenkrat ni mogoče. Ne samo pri nas, pač pa tudi drugod tega še ne udeležujejo. Lepo je, da starši podpirajo naše delo, saj so otrokovi prvi učitelji in z njim preživijo največ časa. Če starši ne sodelujejo, je učinek veliko manjši. Sicer pa Svami rad poudari, da se vzgoja otroka začne v maternici, zato je zelo pomembno, da bodoča mati ne gleda agresivnih filmov, ne kadi, ne uživa alkoholnih pijač, itd. Včasih so v Indiji bodočim mamiciam brali in peli plemenite zgodbe in pesmi, zato da so se otroci že rodili z vzvišenimi ideali. Otrok namreč podzavestno »posname« vse. Tako se lahko rodi z neko pozitivno vibracijo ali pa že od rojstva nosi kakšno breme. Če bomo začeli pri nosečnicah in jih naučili, kako živeti, da bi otroci že kot zarodki prejeli čim več ljubezni in pozitivnih vibracij, bo delo veliko lažje.

V tem času si verjetno tudi ugotovila, katere so največje pomanjkljivosti klasičnega izobraževalnega sistema. Kaj bi bilo treba po tvojem mnenju spremeniti in na kakšen način?

Prepričana sem, da bodo človeške vrednote v izobraževalnem sistemu dobile mesto, ki jim pripada, ker drugače ne gre. Mislim, da se počasi tudi odpira, sicer pa lahko za začetek vsak učitelj poskuša pri svojem predmetu spontano vnašati človeške vrednote v svoj pouk.

Kdo je lahko EHV učitelj?

EHV učitelj je lahko vsak, ki ima rad otroke in je sposoben komunicirati s srcem. Seveda pa je še veliko bolje, če ima ustrezno pedagoško izobrazbo. Ob tem želim posebej poudariti, da vsakega EHV učitelja pri delu vodi sam Sai Baba.

V katerih državah vzgajajo otroke na EHV način?

Mislim, da je tega precej v južni Aziji – na Tajskem – ter v Južni Ameriki in Afriki, medtem ko je tovrstni način vzgoje v Evropi še precej redek.

Kakšen naj bi bil bodoči izobraževalni sistem in kje se vidiš v prihodnosti?

Cilj te izobrazbe bi moral biti plemenit značaj in ne kopičenje informacij. Živimo namreč v času, ko dostop do informacij ni težak. Veliko otrok obvlada računalnik in vse informacije so jim praktično dostopne. Problem pa je, kako naj otrok začuti, kaj je dobro in kaj slabo. Če nimamo razvite sposobnosti razločevanja, lahko informacije uporabimo v slabe namene. Pomembno je torej, da vzgajamo dobre in ne »pomembne« ljudi. Sicer pa bom zadovoljna, če bom nadaljevala s tem delom, želim pa si, da bi se mi pridružilo še več mladih navdušencev. Tako bi lahko na tedenskih delavnicah skupine razdelili po starostnih skupinah in naše delo bi bilo še uspešnejše. Če se bo pojavila potreba, bom z veseljem svetovala vsem tistim, ki bi jih ta dejavnost veselila. Veliko pa bo na tem področju naredila tudi Andreja Kolar.

Pripravila: Simeona

Resnica, dobrotu, lepota

ŽIVLJENJE ŠRI SATHYA SAI BABE
(2. del)

Tokrat se bomo skupaj s Sathya Sai Babo še malce zadržali v Rishikeshu in tam razdeli skrivnostno vizijo božanske luči ob reki Ganges ter se preko New Delhija odpravili v mesto Mathura, prizorišče božanskih iger avatarja Krišne. Povzpeli se bomo na zasnežene vrhove Himalaje in Babo spoznali malce drugače...ter se preko Madrasa vrnili v Puttaparthi. Ob branju teh zgodb pa nikar ne mislite, da so opisani dogodki edini, ki so se pripetili v krajih, kjer se je v tistem času mudil Sathya Sai Baba. Nikakor ne. Prav zaradi njihove številčnosti je bilo potrebno izbrati nekatere vidnejše in žal izpustiti manjše, ki pa zato niso nič manj pomembni, saj Sathya Sai Baba sam pravi, da niti en njegov gib, niti ena njegova beseda, misel ali dejanje niso brez razloga in so zato vedno v korist njegovih slednikov.

Kratek povzetek iz prejšnje številke: Sathya Sai Baba se je odzval vabilu svamija Sivanande Saraswatija, ustanovitelja Divine Life Society, in ga 22. julija 1957 obiskal v Rishikeshu. V Sivanandanagarju je ostal en teden. Tam je imel številna predavanja, se pogovarjal s svojimi sledniki, svamiji in sadhuji in potrpežljivo odgovarjal na vsa njihova vprašanja.

Svamiju Sivanandi je že dan po svojem prihodu materializiral prečudovito džapa malo iz zrn rudrakše, nanizanih na zlato nit...

* * *

Iz Sai Babovih govorov je vela redka in globoka modrost, zato so ga že naslednji dan menihi zasuli s svojimi vprašanji. Tudi svami Sivananda se je vsak večer približno uro in pol na samem pogovarjal z njim. Baba je posebej zanj materializiral sadje in vibuti za njegovo pešajoče zdravstveno stanje, ki se je na presenečenje vseh resnično krepilo iz dneva v dan. Nekega dne je Baba z rokami zajel vodo iz reke Ganges. In glej! Voda se je spremenila v sladki zdravilni nektar, ki ga je podaril svamiju Sivanandi. Mnoge stanovalce ašrama je presenetilo, ko je na dan Babovega odhoda svami Sivananda Babi z navdušenjem razkazoval ašram in se živahno vzpenjal in spuščal po stopnicah, kajti še nekaj dni po Babovem prihodu so svamija Sivanando naokrog vozili v invalidskem vozičku.

26. julij je bil za slednike in stanovalce Sivanandovega ašrama poln lepih spominov, saj so se tistega mirnega jutra z Babo v avtobusu odpravili na izlet vzdolž reke Ganges do palače v Garhwalu. Pokrajina je bila čudovita. Nazaj grede je Baba ustavil avtobus pri tabli z napisom

»Vasishta Guha« in se od tam po precej strmem pobočju napotil do votline na obrežju reke Ganges. Videti je bilo, kot da je bil tam že nič kolikokrat in da dobro pozna vsakdan tamkajšnjih prebivalcev. Ob votlini Ganges ostro zavije in majhen potoček vanj izliva vse svoje darove.

Vasishta Guha je svet kraj, kjer so mnogi veliki asketi in menihi v preteklosti izvajali pokoro. Svami Purushothamananda, učenec svamija Brahmanande iz Ramakrishnovega reda, ki ga je v sanjasija posvetil Mahapurushji, drugi neposredni učenec Šri Ramakrishne, je v votlini tedaj prebival že trideset let. Purushothamananda je Babo sprejel, kot da ga je pričakoval. Večino svojih sedemdeset let je preživel v strogi askezi in prebiranju svetih spisov. Iz njegovega obraza je izžarevala duhovna radost in že ob najmanjši omembi Božje slave so ga preplavili valovi duhovne ekstaze. Ko mu je bilo sedemindvajset let, mu je Brahmanandaji v Kanyakumariju vedeževal z dlani in mu napovedal, da bo večino svojega življenja preživel v meditaciji v votlini. Baba ga je spomnil na vse težave s katerimi se je soočal ob prihodu v votlino, na leoparda, kobre, tridnevno hojo v Rishikesh in njegovo obupano iskanje soli in vžigalic. Omenil je, kako mu je pomagala Božja roka. Kljub nevihtnim oblakom in negotovanju nekaterih spremljevalcev, ga je Baba naslednji večer ponovno obiskal. Z Babovo milostjo je dež prenehal padati in nebo se zjasnilo. Tistega dne je Baba v Vasishta Guhi zapel več pesmi. Ko ga je svami Kalikananda, P u r u s h o t h a m a n a n d o v spremljevalec, prosil, naj zapoje

Thjagaradževo pesem, ga je Baba velikodušno vprašal, kateri Thjagaradžev kirtan bi najraje slišal. Svami Kalikananda je odgovoril, da si srčno želi slišati *Šri raghuvara sugunalaja* in Baba je kirtan odpel njemu na ljubo. Nihče ga še nikoli ni slišal peti te pesmi. To je bil velik blagoslov, zato smo bili svamiju Kalikanandi iz srca hvaležni! Ko je Baba slišal, da ima Kalikananda že več let kronične težave z želodcem, je zanj materializiral slaščico in mu dal nekaj nasvetov o prehrani. Prav tako je svamiju Purushothamanandi podaril lesketajočo džapa malo iz zrn sphetike, ki se je iznenada pojavila v Babovi roki.

Veliko bolj skrivnostna in pomembna pa je vizija, ki jo je tega večera poklonil svamiju Purushothamanandi. Že leta 1918 je Purushothamananda pisal svojemu guruju: »Vse je lažno in ne morem najti zadovoljstva dokler se z resnico ne srečam iz oči v oči.« Tistega večera sta nas Baba in Purushothamananda poslala iz votline. Šri Subbaramiah, predsednik Divine Life Society v Venkatagiriju, je takole opisal dogajanje, ki ga je opazoval od zunaj: »Ta prizor se mi je živo vtisnil v spomin. Stal sem pri vhodu in dobro sem videl, kaj se je dogajalo v votlini. Baba je legel na tla in položil glavo svamiju Purushothamanandi v naročje. Nenadoma je njegovo telo zažarelo v božanski svetlobi. Videti je bilo, kot da sta se mu glava in obraz izrazito povečala. Slepeči žarki so žareli iz njegovega obraza. Prežal me je nenavaden, nerazložljiv občutek radosti. Bilo je okoli desete ure zvečer.« Ko smo kasneje vztrajali, naj nam razkrije pomen vizije, je povedal: »To, kar ste videli, je bila vizija *džjotbir padmanabhe!*« Kakšna neverjetna

milost! Kakšna neizmerna sreča! Svami Purushothamananda je preminil leta 1961 na Šivovo noč v času, ko je Baba materializiral Šivalingam.

Ko se je Baba vračal iz votline, je za nekaj časa zapustil svoje telo. Kasneje, ko so ga vprašali, kam je takrat odšel, je povedal, da je reševal nekega jogija pred utopitvijo v reki. To je v navzočih vzbudilo veliko pozornost, zbrali so se okrog njega, da bi slišali podrobnosti. Vendar jih je Baba zavrnil in jim dejal, naj raje vprašajo Subramanyama (enega od spremljevalcev), ki jim bo o tem povedal kaj več. Takoj so ga poiskali. Baba je Subramanyama vprašal, kaj je videl tisti večer pri votlini. Subramanyam se mu je opravičil, ker ga o tem ni takoj obvestil. Videl je truplo, ki je plavalo po Gangesu. Ker je to slabo znamenje, dogodka ni želel omenjati in s tem kvariti svetega vzdušja v votlini. Baba se je nasmehnil in dejal, da tisto sploh ni bilo truplo, temveč jogi, ki se je tako globoko zatopil v meditacijo, da se sploh ni zavedal, v kakšni nevarnosti se je znašel. Odnosla ga je deroča reka. Najbrž je meditiral na skali na bregu, ko je deroča reka spodjedla blato pod skalo, skala se je prevrnila in odnesla ga je voda. »Najprej se mu je vse zdelo kot v sanjah«, je rekel Baba. »Kasneje, ko je ugotovil, da ga je odnesel Ganges, je začel moliti k Bogu.« Baba je slišal njegov klic. »Truplo« je počasi pripeljal do obrežja samo nekaj kilometrov stran od Sivanandanagarja, kjer so za jogija poskrbeli na tamkajšnji kmetiji.

Da bi človek s svojim klicem na pomoč vzbudil Babovo pozornost, mora izpolniti vsaj enega od treh pogojev: pri sebi mora imeti nekaj Babovega v obliki amuleta ali pa mora v nevarnosti iz vsega srca

na pomoč poklicati Boga. Če ne izpolnjuje nobenega od teh dveh pogojev, mora biti vsaj iskren in pošten. Ni potrebno, da je Babov »slednik«. Tudi ni pomembno, s katerim imenom ga pokliče na pomoč, lahko pokliče Ramo, Krišno, Jezusa ali Alaha. Vsa imena in oblike so njegove, saj se je vedno pripravljen odzvati! Ta jogi ni bil Babov slednik, niti ga ni nikoli videl. Toda, ali mu ni Baba kljub temu rešil življenja? Ta dogodek z neznanim jogijem je bil za mnoge trenutek razkritja Babove univerzalne ljubezni in vseprisotnosti.

Babovo bivališče v Rishikeshu je bilo v času njegovega obiska polno stanovalcev ašrama in študentov, ki so tja prihajali z vprašanji o duhovni disciplini, mantrah in meditaciji. Prihajale pa so tudi vedno nove procesije romarjev, ki so odkrili, da se je v Rishikeshu pojavilo novo žarišče svetosti. Dvakrat je s svojimi učenci prišel tudi ugledni učenjak in svetnik Šri Shad-darsanacharya svami.

28. julija se je Baba poslovil od svamija Sivanande in se odpravil v New Delhi, od tam pa se je 30. julija z avtom napotil proti Mathuri-Brindavanu, prizorišču njegovih preteklih božanskih iger. Sledniki so se neizmerno veselili priložnosti, da ga bodo videli prav na tem svetem kraju. Iz New Delhija so se odpravili z avtobusom, ki pa se je pokvaril 30 kilometrov pred Aligarhom. Morali so počakati na rezervni avtobus in ko so prispeli v Mathuro, je bila ura že skoraj pol štirih popoldan. Bili so izmučeni, lačni in potrti, vendar jih je Baba, ki je prijaznejši od vsake matere, pristrčno sprejel, tolažil in tako nežno ter ljubeče negoval, da se je ta neljubi dogodek na koncu mnogim zdel vreden truda.

Tolažil jih je s sebi lastnimi ljubečimi besedami: »Sedi bliže k ventilatorju,« »Daj, pretegni se malo,« »Ni ti potrebno vstajati, ko pridem do tebe,« »Izvoli, to hladno pijačo sem pripravil posebej zate,« »Popij, čisto si izmučen,« jim je prigovarjal medtem, ko jih je ljubeče negoval; in v trenutku so se jim povrnilo vse moči.

Ko je Baba slednike popeljal na obrežje reke Yamune in jim ob poti razkazoval svete kraje, je bilo videti, kot da pozna vsak delček te poti. Zdelo se je, kot da vsi valovi poplesujejo na melodijo njegovega glasu in kot da je vsaka krava ob poti hrepenela po dotiku njegove božanske roke!

2. avgusta 1957 se je Baba iz Srinagarja z letalom odpravil v Kašmir, kamor je prispel ob dvanajsti uri. Iz zraka se je pogled razprostiral nad zapletenimi kanali, ki napajajo planote Punjabija, nad zlatim templjem v Amritsarju in nad gričevnato pokrajino čez prelaz Banihal, ki vodi v Kašmir. Ko prečkate ta prelaz, vas osupne očarljiva lepota te doline. Žuboreče reke, dolge vrste borovcev, sveža zelena trava in simboli mirnega večnega krogotoka življenja z radostjo izpolnijo um.

Kljub prigovarjanju predstojnika reda samostana Shankaracharya v Srinagarju, naj Baba sprejme njihovo gostoljubje in se nastani v samostanu, je Baba raje ostal v hiši na vodi, medtem ko je bilo njegovo spremstvo nastanjeno v sosednjih hišah na vodi. Njegova hiša se je imenovala Aleksandrova palača, ostali pa so bili nastanjeni v hišah z imenom Kašmirski princ in Kraljeve vrtnice.

Baba vsakogar spodbuja, naj ceni lepoto narave. Pozornost nam usmeri k lepoti cveta, veličastno obarvanemu nebu ob sončnem vzhodu in zahodu, veličini širnega

neba, lahkotnemu utripanju zvezd na polnočnem nebu ali lotosovim jatam žerjavov v zraku. Zato je svojo skupino ob večerih popeljal v vrtove Shalimarja in Nishat Bagha. Toda, kot je pripomnil ob vrnitvi v svoje domovanje, so zasneženi vrhovi Himalaje neizmerno lepši, saj jih je Bog ustvaril, da bi nanje preusmeril človekov pogled, ki se mudi po dolinah.

Tako je 3. avgusta svojo skupino, ki so jo sestavljali trgovci, podjetniki, odvetniki, profesorji, pisatelji in pesniki ter upravniki in vrtnarji, odpravil proti Gulmargu in Kilanmargu, da bi jim pokazal zasnežene verige himalajskega pogorja. V Tanmargu smo osedlali konje in se odpravili na precej težaven in dvajset kilometrov dolg vzpon. Povzpeli smo se na približno 4267 metrov nadmorske višine. Baba je skupino bodril s svojimi besednimi igrami in šalami, vsake toliko časa pa je razdelil tudi blagoslovljeno hrano in vibhuti. Svojega konja, ki mu je bilo ime Radža in je bil največji in najlepši med vsemi, je jezdil s takšno lahkoto, kot da se je rodil v sedlu. Niti enkrat ni razjahal in se odpočil. Vijugasta pot je bila polna kamenja in prepletenih borovih korenin, vendar so nas konji varno nosili vse do snežne meje.

Baba je bosonog in razigran tekal po snegu, kepal svoje spremljevalce in se smejal prestrašenim obrazom tistih, ki so se sankali po snegu. Grajal nas je, če smo se pritoževali nad mrzlim vetrom. Ko smo se okoli pol enajstih zvečer utrujeni vrnili v naša domovanja na vodi, se je večina pritoževala zaradi bolečin in ozeblin, le Baba je bil še vedno svež kot vrtnica.

Aleksandrova palača je kmalu postala kot Prasanthi Nilayam,

saj je iz Srinagarja prihajalo veliko ljudi, da bi se poklonili Babi in prejeli njegov blagoslov. Prišla je tudi starka, ki je dejala, da jo je k Babi napotil glasnik, ki ga je sanjala prejšnji večer. Baba je med drugim sprejel povabilo nekaterih družin iz Srinagarja in jih obiskal na domu. Ko je bil na obisku pri eni izmed njih, je dojenčku okoli vratu obesil ogrlico iz kardamona in dejal: »Ta otrok bo postal velik jogi!« Otrokov dedek pa je izjavil: »Svami, prav to je napovedal tudi astrolog, ki je ob njegovem rojstvu naredil horoskop!« Vendar je to izjavil šele, ko ga je Baba vprašal: »To so vam že povedali, ali ne?« V tej hiši je stanovala družina tajnika turistične agencije, ki je poskrbela za Babovo potovanje v Kašmir. Baba je tajniku podaril prstan z dragimi kamni, ki ga je materializiral prav tam. Med pogovorom je na vprašanje, koliko je bil star ko se je odrekel svojemu ognjišču in domu, odgovoril: »Kako naj se jaz, čigar dom je vse to stvarstvo (*džagath*), odrečem ognjišču in domu?«

S takšnimi odgovori je razkrival svojo božanskost vsem, ki so mu prisluhnili. Procesija romarjev se je dva dni neprekinjeno vila proti Aleksandrovi palači. Poslavljanje se je seveda zavleklo, saj je bilo zelo boleče za nepregledno množico slednikov, ki so se 6. avgusta zbrali na letališču. Končno je letalo vzletelo proti Delhiju. Od tam je Baba z letalom odpotoval v Madras, kjer se je na kratko pomudil in se nato 14. avgusta vrnil v Puttaparthi.

Se nadaljuje...

Vir: N. Kasturi, Sathyam Shivam Sundaram

Pripravila: Tina

“Živeti in za kaj naj živimo?”

IZ PREDAVANJA DR. ANILA KUMARJA

10. februar 2002

2. del

Bodite mi vdani (bhakti joga)

Kako bi torej morali živeti svoje življenje? Do nikogar ne bi smeli biti sovražni. Služiti bi morali brez slabe volje, brez prednosti samo določenim ljudem in brez zadržkov. Svami to pove z naslednjimi besedami: »Ljubi vse, služi vsem!« in »Najboljši način služenja Bogu je, da ljubiš vse in služiš vsem.« To je cilj in namen delovanja.

Nekateri bodo dejali: »No, meni je dobro, udobno. Tukaj ne sodelujem pri nobeni dejavnosti. Nisem se lotil nobene naloge ali zadolžitve.« Toda, v četrti sloki tretjega poglavja v Giti je jasno navedeno: »Brez delovanja se ne boste osvobodili.« Ves svet je polje delovanja ali *karma kṣetra*. Na njem morate delovati kot strokovnjaki.

Modri človek je Božji služabnik

Prijatelji! Delo opravljata tako vernik in nevernik. Vi delate in tudi jaz delam. Kakšna je razlika med njima? Modri ne uporablja posvetnih besed in nanj ne vplivajo posvetne vrednote. To je pobožen človek, Božji služabnik. Torej, če takšen človek deluje, ga bo to delovanje pripeljalo do osvoboditve. Nasprotno pa delovanje nespametnega, posvetnega človeka pripelje v

suženjstvo. To je razlika. Kako naj vem, če sem moder ali nespameten? Zelo preprosto! Ali pravite: »Jaz sem naredil...«? Torej pravite, da ste vi izvršitelj. Takšno prepričanje je nespametno, zato raje recite: »On me je pripravil do tega. On me je spodbudil, da sem to storil. Njegova volja je bila, da sem to storil.« Naučimo se pravilno govoriti in se navzemimo duha, ki se skriva v teh besedah. Kdor pravi: »Jaz sem storil, jaz sem delal...«, je še vedno na stopnji vrtca ali celo jasli. Še veliko se bo moral naučiti.

Povedal vam bom preprost primer, zakaj nikoli nikogar ne obsojam. Leta 1980 sem od upravnega odbora Svetovne Sathya Sai organizacije prejel telegram, v katerem je pisalo: »Imenovali smo vas za območnega koordinatorskega Sri Sathya Sai Seva organizacij.« Ker sem bil takrat še mlad, sem bil zelo presenečen in navdušen. Prišel sem naravnost v Prashanti Nilayam. Svami mi je dejal: »Kaj je narobe?« Odgovoril sem: »Svami, predsednik upravnega odbora svetovne Sathya Sai organizacije me je imenoval za območnega koordinatorskega.« Svami pa je dejal: »Predsednik upravnega odbora? Kje je ta mož? Kdo je ta, da te lahko imenuje? Si pa res osel, popolnoma si nesposoben! Jaz sem te imenoval! Razumeš? Nihče drug te ne more imenovati!« Zato vedimo, da je vse Božje darilo. Zavedajmo se, da je vse

priložnost, ki nam ni dana po naši volji ali želji, temveč nam jo daje Bog in ne človek.

Nespameten človek verjame, da je on tisti, ki deluje

Nespameten človek misli, da deluje sam in si govori: »Jaz sem izvršitelj.« Poleg tega misli, da sam uživa v sadovih dela. Kaj to pomeni? Tak človek si misli: »Prišel sem s skupino prostovoljcev za služenje. Torej Svami, moral bi me poklicati in mi dati vsaj en prstan ali še bolje verižico. Od doma sem pripeljal vse te slednike, zato bi me moral pogledati. Prosim, ne glej njih, saj jim lahko daš priložnost naslednjič. Zdaj sem jaz najbolj pomemben! O Bog, kaj ne veš, da sem voditelj?«

To pomeni, da si ta človek želi priznanje, ugled in slavo, želi si odobravanje. Toda to je ego. Nemudoma se ga znebite, kajti tako dolgo, dokler je ego prisoten, se oddaljujemo od Boga!

Nekoč so se ljudje, ki so delali tukaj v Prashantiju v zdravniškem taboru, zbrali, da bi se zadnji dan lahko dotaknili Svamijevih stopal (padanamaskar). Svami je prišel in jim dejal: »Kdo ste?« Bili so oblečeni v bele zdravniške halje, tako da je bilo zelo očitno, da so zdravniki. Nekdo je dejal: »Svami, zdravniki smo.« Bhagavan pa je odgovoril: »Vem.« Pripravil vas bo do tega, da rečete nekaj, nato pa bo razkrinkal vašo nespametnost. To je Božanska romanca, ki traja že 75 let.

Nato jih je vprašal: »Zakaj ste tu?« Odgovorili so: »Zaradi padnamaskarja, Svami.« Vprašal je: »Zakaj?« Odgovorili so: »Ker smo se udeležili zdravniškega tabora.« Nato jim je dejal: »Ste delavci? Ste redni delavci ali samo priložnostni in pričakujete dnevno plačilo? Ali pričakujete denarno plačilo za delo, ki ste ga opravili tukaj? Ne! Niste delali za

Anil Kumar je Babov dolgoletni slednik in prevajalec, ki simultano prevaja Svamijeve govore v angleščino in jih ureja za objavo. Poleg tega v ašramu redno predava slednikom o Svamijevem poslanstvu in nauku.

nikogar. Priložnost za delo naj bo vaša nagrada.«

Delo je nagrada za delo! Ne razmišljajmo o priznanju, vrednotenju ali intervjuju. Če mislimo, da so te stvari neke vrste milost za naše delo, imamo popolnoma napačno predstavo.

Odličnost je religija

Bhagavan je dejal, da je področje delovanja kot toplomer. Recimo, da grem k zdravniku in rečem: »Vročino imam.« Ne bo mi takoj dal tablet, ampak me bo posadil in mi izmeril vročino. Podobno kot toplomer meri vročino, lahko našo odličnost oziroma popolnost v duhovnosti izmerimo z našo učinkovitostjo. Če ga polomim kot univerzitetni učitelj, sem brezbožen in neduhoven človek. Če sem, na primer, zdravnik in vsako zdravilo, ki ga predpišem, pacienta spravi na oni svet, sem prav tako brezveren in neduhoven. Enako je, če sem inženir in zgradim most, ki ga javnost občuduje, naslednji dan pa v časopisu preberem, da se je

most zrušil.

Torej, znak resnične vere je, če smo strokovnjaki na izbranem področju, če smo najboljši v svojem poklicu. To je znak resnične duhovnosti. Popolnost je religija. Tukaj ni kompromisov in kupčij.

Svami na daršanu pogosto vpraša študente: »Koliko točk si zbral?«
»Šestdeset.«

»Kaj, šestdeset? Kaj pa se je zgodilo s preostalimi štiridesetimi?«

»Svami, jaz pa sem jih dobil sedemdeset!«

»Sedemdeset? Kaj pa ostalih trideset? Od stotih možnih točk morate dobiti vseh sto. To je popolnost.«

Torej, popolnost je religija, popolnost je kultura. Popolnost je Božje ime. Ko Svami materializira prstan in vam ga natakne na prst, reče: »Popolnoma se prilega! Niti zlatar ga ne bi mogel bolje narediti.« To je nekaj povsem običajnega. Zakaj? Ker je popolnost Njegovo ime. Baba je popoln in tudi od nas pričakuje, da smo popolni. S tem ni nič

narobe. Zdaj smo nepopolni, toda stopamo naprej po poti, ki vodi k popolnosti, da bi nekega dne res bili popolni. Vsaj upamo, da bo tako!

Med delom razlikujmo med dobrim in slabim. Delati moramo z razlikovanjem, preudarnostjo in razsodnostjo. Bhagavan je povedal preprost primer. Nek aktivni član organizacije je odšel v bolnišnico z vrečko sadja in sladkarij. Tam je obiskal sladkornega bolnika in mu dejal: »Sai Ram! Prinesel sem vam sadje in slaščice.« To ni služenje, temveč slaba usluga. Ta človek ni poznal razlike med tem, kar je prav in kar ne. Kaj lahko storimo? Med delom se urimo v razlikovanju!

Opravlajte svoje delo

Bhagavan pravi: »Svojo dolžnost opravljajte iskreno, kajti dolžnost je Bog, delo je čaščenje.« Tudi v Bhagavadgiti je zapisano: »Bolje je umreti med izpolnjevanjem svoje dolžnosti, kot pa s strahom opravljati tuje delo.«

Recimo, da želim biti zdravnik. Zato si oblečem zdravniško haljo ali še bolje, jo ukradem iz zdravnikove sobe. Oblečem jo in se odpravim razdeljevati zdravila, ki so na mizi. Kasneje pa me zagrabijo panika, kajti nekdo bi me lahko tožil, me spravil pred sodišče ali celo za zapah. Če počnete nekaj, kar ne bi smeli, če opravljate tuje delo, boste polni strahu. Zato opravljajte svoje delo. Tukaj je preprost primer. Svami je pred dvema dnevoma govoril z nekom na daršanu. Tam pa je bil še en možak, ki je namesto, da bi bil tiho, začel odgovarjati na Svamijeva vprašanja. Svami je govoril s prvim človekom, odgovarjal pa mu je drugi. Svami je drugemu takoj dejal: »Utihnil! Jaz govorim. Zakaj odgovarjaš?« Prepričan sem, da možak te napake ne bo ponovil do konca življenja, saj ga je Svami okaral vpricho vseh. Svami te vedno opozori vpricho vseh, pohvali pa na samem v sobi za intervju. Takšna je splošna duhovna dinamika. Pred nekaj leti mi je Svami naročil, naj študentom razdelim značke. Takrat še nisem poznal Božanske tehnologije, zato sem nekemu predavatelju naročil, naj to stori on. Bil sem zadovoljen, da sem opravil delo, ki mi ga je naložil Svami. Nato pa je prišel Svami in me vprašal:

»Zakaj si še vedno tukaj? Kaj počneš?«

»Svami, tistemu predavatelju sem naročil naj razdeli značke.«

»Oho! To bi mu lahko naročil tudi sam. Zakaj si mu naročil, naj on to stori? Ti mu nimaš kaj naročati. To bi lahko storil tudi jaz. Ko sem ti dal zadolžitev, sem hotel dati priložnost tebi. Takšne priložnosti ne smeš zamuditi!«

Baba je nenehno zaposlen, da bi nam dal zgled

Sledniki pogosto mislijo: »Baba, Ti si silno zaposlen, zjutraj

in zvečer. Toda rad bi te videl počivati, da bi ti takrat lahko zastavil nekaj vprašanj. Prosim te, zdaj, ko si prost, povabi me na intervju!«

Toda Svami ni nikoli prost. Zakaj je tako zaposlen? Zdaj je zelo zaposlen s projektom vodovoda, ki ga bodo razširili tudi na Madras. To bo velik projekt, pri katerem bodo sodelovali inženirji iz vseh treh mest: Bombaya, Madrasa in Hyderabad, torej iz treh držav. Kljub temu, da je to velika naloga, se naš Bhagavan še vedno smehlja in lahkotno sprehaja med množico, zbrano na daršanu. Če imam jaz neko pomembno delo, ki ga moram opraviti do naslednjega dne, so vsi v hiši pod pritiskom. Nihče ne sme govoriti niti se šaliti. To je človeški način delovanja. Bhagavan pa je pri projektu, ki je vreden 80 milijard rupij in pri katerem sodelujejo inženirji iz treh držav, popolnoma miren in brezbrizen! Prav zato je božanski.

Nekdo je Svamija vprašal: »Svami, zakaj toliko delaš? Saj bi lahko vse opravil z močjo svoje volje (*sankalpo*).« Baba pa mu je odgovoril: »Toliko delam zato, da sem zgled. Vi imate nedelje in praznike, jaz pa ne poznam praznikov. Vsak dan sem zelo zaposlen.« Baba je zelo zaposlen ne glede na to, ali je v Kodaikanalu ali v Putapartiju. Sledniki pa takole razmišljajo: »O Bhagavan, mislil sem, da imaš v Kodaikanalu več časa, zato sem šel tja. Toda presenečen sem ugotovil, da imaš tam vsak dan pet govorov! Tam si petkrat bolj zaposlen, kot tukaj. Mislil sem, da boš tam užival, ker je Kodaikanal gorsko letovišče, in da boš dovolil uživati tudi meni. Zato se zdaj vračam domov razočaran.«

Bog dela tako veliko zato, da bi bil zgled, ki bi mu človeštvo sledilo. Bog ničesar ne išče in nikogar ne prosi za uslugo. Ne glede na to, kaj stori za vas, ne pričakuje niti zahvale.

Če vam Svami nekaj da in se mu zahvalite, bo takoj odvrnil: »Hej, zakaj se zahvaljuješ? Se kdaj zahvališ mami, ker ti je skuhala kosilo?« Rekla bo: »Tiho bodi! Jaz nisem nekdo tretji, zato se mi ne zahvaljuj. To je moja dolžnost.« Prijatelji, to je duh nesebičnega delovanja: ko v zameno ne pričakujemo ničesar, niti besede zahvale ali priznanja. Tukaj je še en primer. Prišli so ljudje iz Anantapurja, da bi se zahvalili Bhagavanu. Dejali so: »Bhagavan, zahvaljujemo se ti, ker si nas oskrbel z vodo.« Bhagavan pa je odgovoril: »Ne zahvaljujte se. Jaz bi se moral zahvaliti vam, da ste mi dali priložnost, da sem vam lahko služil. Zakaj se mi zahvalujete? Moja dolžnost je, da vam služim.« To je duh nesebičnega služenja ali karma joge.

Misli, kot so 'hočem, da mi takoj da padanamaskar' ali 'želim, da mi takoj vzame pismo ali pokličče na intervju' so res strašne. To je strašno stanje duha in uma, ki nam ne bo nikoli pomagalo, da bi postali duhovni. Samo delovanje iz nenavezanosti nam bo pomagalo rasti in se razvijati.

Karma, dharma in Brahma

Te besede uporablja Bhagavan. Sam nisem študent sanskrite ali književnosti. Sem botanik. Te besede sem izbral iz Sai literature in ne prihajajo iz mojega znanja ali učenosti. To ponovim v vsakem govoru, da ne bi mislili, da sem strokovnjak.

Kaj je karma? Recimo, da ne delujete. S tem boste zabredli v zablodo, ki vodi v uničenje, zato se ne boste osvobodili. Kaj morate storiti? Izhod je svadharma ali opravljanje dolžnosti. Kakšne vrste dolžnosti? Opravljajte dolžnosti, predpisane v Vedah oziroma v vaših svetih spisih. To vas bo osvobodilo jetništva. Znanje o delovanju je poizvedovanje oziroma vpraševanje, kaj naj storimo. To

Šri Sathya Sai Baba o vodenju

3. del

(Vir: Bhagavan Baba on Leadership, Sai Youth of the World)

je začetek duhovne poti. Nato se podamo na drugo področje, dharmo, kar pomeni našo pravo, resnično naravo oziroma to, kar se pričakuje od nas, človeških bitij. Tudi drevo ima svojo dharmo, prav tako ogenj. Tudi led ima svojo dharmo. Vse ima svojo dharmo ali pravo naravo (dolžnost). Torej, zaradi naše dharme bi morali čutiti, da nobeno dejanje, ki nam je bilo dano, ni služenje, temveč božanska priložnost. Ko služite, je to vaša dharna. Vaša dolžnost pa je, da svoja dejanja predate Bogu in da se na njih ne navežete. Morali bi biti nesebični. Temu pravimo dharna džignjasa, kar pomeni nesebičnost, delovanje v duhu nenavezanosti in božanske priložnosti.

Torej karma džignjasa ali razmišljanje o delovanju bi vas moralo pripeljati do dharna džignjase ali bistva, do vaše prave narave. Nato boste končali v brahma džignjasi ali v razmišljanju o Bogu (Brahmi), ki upravlja z vsem vesoljem. Vsa narava znova in znova deluje na svoj popoln, urejen način in je tako zgled vsem. Kaže nam, da moramo biti disciplinirani in imeti urejeno življenje. Bog si ne želi nič drugega, kot samo besedo zahvale, to pa je naše izpolnjeno življenje.

Bog ničesar ne stori iz dolžnosti. Mi opravljamo svoje dolžnosti brez ljubezni, kar je res obžalovanja vredno. Ljubezen brez dolžnosti je božanska. To je brahma džignjasa, ki bi jo morali razviti.

Torej, prijatelji, Bhagavan vse to ne počne iz dolžnosti. Ni nas ustvaril zato, ker bi od nas nekaj pričakoval, temveč zato, ker je to Njegova narava. Ker je poosebljenje in utelešenje ljubezni, stori vse, kar si želimo, da bomo lahko izpolnili Njegova pričakovanja.

Pripravila: Tatjana

VODENJE IN ZNANJE

Dober voditelj je sposoben razlikovati med pravilnim in napačnim. (Sathya Sai Speaks, vol. 7, str. 192)

Otroci moji, prišel je čas, da se človeštvo prebudi. Vi, ki ste voditelji, imate priložnost, da se udeležite dela Gospodovega. Ne zapravite te priložnosti, da pomagate človeštvu najti pot iz puštinje nazaj v božanskost.

(Immortal Quotations of Bhagavan, str. 59)

Napredek sveta je odvisen od modrosti in nesebičnosti tistih, ki jim ljudje zaupajo in sledijo. Voditelji in vodniki bi morali sprejeti to odgovornost in dolžnost. Ves čas se morajo zavedati, kdo prebiva v njih in o tem poučiti tudi druge.

(Summer Showers, 30. 2. 1987, str. 34)

VODENJE IN MOČ

Študentje! Spomnite se, da so vsi, ki smo jih sprejeli za voditelje, ki uživajo velik ugled in ki jih spoštujemo kot voditelje, pred nekaj leti bili tudi sami študentje, kot ste vi. Tudi vi ste voditelji jutrišnjega dne! Ne pozabite, da vam je to usojeno.

(Govor, 22. 11. 1981)

»Močna volja je kraljica vseh sposobnosti in izvor vseh sposobnosti.« Dober voditelj mora imeti močno voljo, da vztraja vsem preprekam in težavam navkljub. (Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Moč in veljava rasteta z delom, ne pa z besedičenjem in dobro službo. Celó

Boga poznajo in častijo zgolj zaradi Njegovih del.

(Sathya Sai Speaks, vol.8, str.231)

VODENJE IN ZNAČAJ

Rama se je odlikoval kot idealen vladar, ki se je znal odzvati na želje ljudi. Danes pa po moči hlepijo ljudje, ki so nesposobni in nevredni. To je velika napaka! Prav zato se veliko držav danes srečuje s težavami. Izključni krivec za današnje težave Indije je nesposobnost njenih voditeljev. Vplivne položaje bi morali zasedeti izključno značajni posamezniki, ki so popolnoma nesebični. Rama je nazorno prikazal vzoren odnos med vladarjem in njegovimi podložniki. (Sathya Sai Speaks, vol. 24)

Ljubeč učitelj, ki je posvetil celo življenje svojemu poklicu, postane vzor svojim občudujočim učencem. Učitelj odloča o prihodnosti učenca, saj je njegov junak, ki ga učenec posnema v oblačenju, navadah, načinu življenja in mišljenju. Če se učitelji sporečejo, drug drugega obrekujejo ali uživajo v političnih igrah, se učenci lahko hitro nalezejo teh pogubnih nagnjenj. Disciplina postane del šolskega vzdušja le, če so učitelji vzorni. Kakršni so voditelji, takšni bodo tudi tisti, ki jim sledijo. (Sathya Sai Speaks, vol. 11, str. 296)

Vodenje je idealizem v delovanju.

(Naslov govora, december 1993; Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Tisti, ki gradijo tovarne in kopičijo bogastvo ne bi smeli počivati na

V razmislek

lovorikah. Morali bi biti požrtvovalni. Ljudje, ki dajejo nasvete drugim, sami pa ne živijo tako, kot govorijo, so hinavci. Smešno je takšne osebe imenovati voditelji. Bodite nesebični! Prizadevajte si za družbeno blagostanje! Negujte svoj značaj in moralnost! Kdor je vzor moralnosti,

misli, in naredi, kar reče. V njegovih dejanjih ni niti trohice neiskrenosti in hinavščine. Skratka, je poštena in iskrena oseba v besedah in dejanjih. (Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Voditelji ne smejo hrepeneti po vplivnosti, oblasti ali položaju.

postanejo vzorni voditelji. Resnični voditelj je popolnoma nesebičen, ne razlikuje med 'mojim' in 'tvojim', se posveča blagostanju vseh in ohranja ugled svoje dežele. V vseh okoliščinah koraka v prvih vrstah in ne zapoveduje iz ozadja. Biti mora vzor s svojimi dejanji...

Danes svet potrebuje voditelje, ki bodo vodili s svojimi dejanji. Samo osebe, ki udeležujejo resnico, pravilno delovanje, mir, ljubezen in nenasilje, ki izkusijo pri tem radost in jo delijo z ostalimi, se lahko imenujejo voditelji. Poleg tega mora biti dober voditelj nesebičen in požrtvovalen. Prizadevati si mora samo za blagostanje ljudi in se truditi, da si zagotovi njihovo naklonjenost s svojim služenjem. Za dobro ljudi mora biti pripravljen tudi na največje žrtve. Voditelj je tisti, ki ne razmišlja o lastnih interesih, ki teži le za dobrobit družbe in je vzorno človeško bitje.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Študentje! V prihodnosti boste voditelji te dežele.

Vodilnih položajev si ne zagotavljajte na napačen

način. Dobro poznate sedanje težave naše domovine. Tudi če bi se med nami pojavil sam Harisčandra, bi ga pripravili k laganju.⁹ Takšna je moč sedanjega časa ali *kali yuga*. Danes se nihče ne more primerjati s Harisčandro. Harisčandra nas je zapustil zaradi vsesplošnega strahu. Čista resnica nas je zapustila. Vse, kar vidite, je lažno. Pravilnega delovanja je zgolj za ščepec in svetu vlada nepravilnost. Morate se očistiti! Morate udeleževati svoje znanje! Ni dovolj le govoriti o načelih. Življenje današnjega študenta je polno prekomernega in praznega

ljubi Boga in se boji greha, bo izboljšal moralo vse družbe.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Vodilne položaje bi morali zasesti značajni možje in žene, ki so popolnoma nesebični.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Kdo je lahko dober voditelj? Dober in učinkovit voditelj lahko postane samo tisti, katerega misli, besede in dejanja so v sozvočju. Njegove misli so čiste in ne izvirajo iz poželenja, jeze, navezanosti, pohlepa, sebičnosti in ljubosumja. Iskreno govori, kar

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Resnicoljubnost, nadzor nad čutili, umirjenost, obzirnost in sočutje so kot pet življenjskih dihov človeka. Če želite, da teh pet življenjskih lastnosti naredi vaše življenje sveto, morate ohranjati čistost misli, besed in dejanj. Kdor želi postati voditelj, mora posedovati tri vrste znanja: poznavanje samega sebe (svojih prednosti in šibkosti), strokovno znanje in poznavanje družbenega okolja. Dober voditelj mora posedovati osebni in družbeni značaj. Samo takšne osebe lahko

⁹ Harisčandra je legendarni cesar, ki je ostal zvest resnici kljub neznosnim preizkušnjam, katerim bi se lahko izognil že z eno samo majhno lažjo

V razmislek

besedičenja, nepripravljenosti za delo, zmot, blišča, razkazovanja in povelečevanja.

(Dynamic Dharma for Integrated Living)

Kot nosilci funkcij v Sai organizaciji se morate truditi postati še bolj zvesti svoji resnici in s svojim obnašanjem pokazati, da se zavedate, da so vsi ljudje iskre istega božanskega duha.

(Besede Šri Sathya Sai Babe)

Potrebujemo duhovne voditelje, ki niso domišljavi in ponosni, ki ne poznajo sovraštva in pohlepa in ki so že prišli na konec poti.

(Sadhana – The Inward Path)

Delavci, funkcionarji, učitelji in služitelji Sathya Sai organizacije po vsem svetu se morajo zavedati, da so stalno na očeh javnosti, kjerkoli so in karkoli počno. Ne smejo biti sužnji navad in dejanj, ki jih odsvetujejo drugim. Funkcionarji ne morejo zahtevati privilegijev ali izjem. S svojo predanostjo in vero morajo biti vir navdiha za omahljivce. To je njihova naloga!

(Sathya Sai Speaks, vol. 10)

Za nekatere so še tako majhne napake drugih nedopustne, medtem ko zatiskajo oči pred lastnimi napakami. To ni prav! Morali bi se resno ukvarjati tudi s svojimi najmanjšimi napakami in se ne zmeniti za napake drugih ljudi.

(Govor 17. 7. 1997)

Mladenci in mladenke! Izoblikujte svoje življenje na poti dobre, udejanjanje idealov resnice, pravičnosti in duhovne rasti.

(Govor 18. 7. 1997)

Ne govorite eno in delajte drugo, ne svetujte drugim, naj počno, kar sami ne udejanjate! Ne pridigajte brez izkušenj!

(Sathya Sai Speaks, vol. 4)

Voditelji morajo verjeti v svojo lastno dušo (*atmo*) in od tam črpati svojo samozavest. Tako bodo lahko vodili

druge in ne bodo jih usmerjali na napačno pot, kajti zavedali se bodo, da ista duša biva v vseh.

(Sathya Sai Speaks, vol. 1)

Vsak, ki obljublja popolnost, nosi veliko odgovornost, kajti sam si mora prizadevati doseči to, k čemur nagovarja druge.

Voditelji bi morali biti samozavestni, pravični in sposobni dajati pravilne nasvete. To je bistven predpogoj za modrega upravitelja.

(Sanathana Sarathi, april 1995)

Ne bi smeli sedeti in odločati v klimatiziranih pisarnah.

(Sai Baba's Mahavakya on Leadership)

Ko mati želi dvigniti otroka, se skloni. Tako bi moral tudi voditelj drugim pokazati, kaj od njih želi. Voditelji ne bi smeli biti kot učitelji zgodovine ali zemljepisa, ki nizajo pred študente zgolj gola dejstva, ampak naj bi bili kot trenerji, ki vsakemu nazorno pokažejo vajo. Delati morajo dobro, biti dobri in videti dobro.

(Voice of the Avatar, str. 163)

Udejanjaj, kar govoriš, bodi, kar učiš! Tvoje besede in tvoje delo morajo biti skladni. Svoja čutila in svoj um imej pod strogim nadzorom.

(Sathya Sai Speaks, vol. 7, str. 62)

Resnični voditelj udejanja in živi svojo modrost. Zato se ljudje zgledujejo po njem, saj njegove besede živijo.

(Conversations with Sathya Sai Baba, str. 123)

VODENJE Z ZGLEDOM

Čez nekaj let boste postali voditelji te dežele. Zato vztrajam pri tem, da morate razviti občutek enosti, bratstva in zavedanje božanskosti. Stremeti morate k enosti uma in srca, ne pa k druženju z bogataši in vplivneži. Enost mora izhajati iz enosti misli, besed in dejanj.

(Sathya Sai Speaks, vol. 18)

Za člane Sai organizacije bi morala biti enost njihov življenjski dih.

(Govor 20. 11. 1998)

Žrtev je bolj sladka od ugodja. Požrtvovalnost bi morala postati vaš življenjski cilj. Samo s požrtvovalnostjo boste dosegli mir. Skrbem se ne boste mogli izogniti, dokler vaš um ne bo miren. Trpljenje bo vedno del vas. Brez dušnega miru je vse bogastvo brez vrednosti. Požrtvovalnost je odpovedovanje sadovom dela z mirnim umom.

(Sathya Sai Speaks, vol. 21)

Odpustite, če vas kdo prizadene. Mladi ljudje morajo negovati sposobnost odpuščanja. Odpuščanje je najvišja človeška krepost.

(Govor 16. 7. 1997)

Predsedniki, tajniki in koordinatorji (Sai organizacije) morajo biti delavni in udejanjati Svamijeve nauke. Samo tako bo prišlo do preobrazbe.

(Govor 20. 11. 1998)

Ne razmišljajte samo o svojem položaju. Samo s širokosrčnostjo boste čez nekaj let lahko postali voditelj države. Vi ste voditelji jutrišnjega dne! Če boste že sedaj pravilno razmišljali, boste v prihodnosti sposobni pravilno odigrati svojo vlogo. Očistite svoje srce, nadzorujte svoja čutila! To je prava pot!

(Sanathana Sarathi, junij 1992, str. 119)

Voditelji morajo biti vzor, kajti ljudje jih običajno poskušajo posnemati. Zgled je bolj učinkovit kot pouk. Gram izkušnje je dragocenejši od tone pridige. Zato oznanjam: »Moje življenje je moje sporočilo.«

(Sathya Sai Speaks, vol. 9, str. 211)

Odvrzite glumaško masko, ki ste je nosili ves ta čas! Nastopite v vlogi junaka!

Že od pradavnih časov ljudje sledijo in hodijo po pravi poti, če voditelji in starci sledijo dobrim zamislim in dajejo zgled s svojim življenjem.

(Summer Showers in Brindavan 1974)

Pripravil: Marijan

Najučinkovitejša duhovna vadba današnjega časa

SAI BABOVE BESEDE O SLAVI BOŽJEGA IMENA

Za ptico, ki leti nad temnimi globokimi vodami oceana, je edino pribežališče jambor ladje, ki pluje po morju. Prav tako je tudi Bog edino pribežališče za človeka. Ne glede na to, kako daleč je odletela, ptica dobro ve, kje se bo lahko odpočila in prav to spoznanje ji vliva samozavest. Nenehno ima pred seboj sliko jambora, njegov lik venomer nosi v mislih. Božje ime je vaš jambor. Vedno ga imejte v mislih!

- Sathya Sai Baba

Božje ime – ključ do Boga

Vedite, da imajo vse religije enega Boga, da so vsa srca navdihnjena z istim Bogom in da vsa imena in obličja ponazarjajo eno in isto Božanstvo. Naj bodo za vas vsa Božja imena, vsa verovanja in vsa verstva po vsem svetu enakovredna in nedeljiva. To je sporočilo ljubezni, ki vam ga prinašam in želim, da ga razumete in mu sledite.

Širite ljubezen in živite v ljubezni! Da bi ljubezen v vas lahko rasla, se poglobila in bila trajna, morate neprenehoma ponavljati Božje ime in razmišljati o Božji ljubezni in milosti, o Njegovem veličastju in slavi.

Lahko si izberete in ponavljate katerokoli od različnih in številnih Božjih imen v kateremkoli jeziku

in o katerih pripovedujejo modreci iz vsega sveta. Ko se zjutraj zbudite, ponavljajte Božje ime preden se lotite svojih vsakodnevnih obveznosti. Ko si po končanih obveznostih privoščite počitek, ponovno ponavljajte Božje ime. Naj Božje ime postane vaš spremljevalec, vaš navdih! Tako nikoli ne boste zabredli v težave. Iz trenutka v trenutek boste čistejši in močnejši.

Nesmiselno je misliti, da imajo moč samo nekatera Božja imena ali da so nekatera močnejša od drugih. Bog ima tisoč glav, tisoč nog in tisoč oči. Zato je vsakomur ljubše tisto ime, ki ga najbolj privlači.

Kaj bodo ljudje rekli?

Z ljubeznijo, ki prihaja iz globin vašega srca, povzdignite svoj glas in brez strahu glasno prepevajte o Božji slavi. Ne bojte se mnenja drugih ljudi. Ti »drugi« vas ne bodo osvobodili, niti vam ne bodo pomagali, ko se boste znašli v resnih težavah. Svet je poln sebičnosti. Ne razmišljajte o tem, kaj bodo rekli ljudje ali kakšna je njihova pot. Opevajte Božjo slavo in s srcem, polnim vere in nesebične ljubezni, molite k Bogu.

Hrepenenje polno ljubezni

Težite k Bogu kot kamen, ki si želi postati diamant! Ko ponavljate Božje ime, Boga držite za roko in

stopate vštric z Njim. Neomajno in čvrsto ga držite za roko. Kot otrok se privijte k materi, ki vas čuva in vodi s svojo močjo in modrostjo. Boga lahko spoznamo z iskrenim hrepenenjem in neomahljivo željo. Želja bo premagala vse ovire in kot deroča reka bo z vso silo porušila nasipe in preplavila bregove. Težave bodo okrepile vašo željo in zdramile iskrenega častilca iz sna. Ponavljanje Božjega imena zmečča tudi kamen in ga oblikuje v čudovito umetnino. Glas mora priti iz globine vašega srca. Misel o Bogu mora biti popolna in prežeta z ljubeznijo. Osredotočiti se morate na to, da ga spoznate. To je prava pokora (požrtvovalnost)! Takšno opevanje Boga ne osvobodi samo častilca, ampak celotno družbo.

Pomen različnih imen

Skupno opevanje Božjega imena sledniku prinaša resnično in popolno radost le, kadar tudi sam prepeva s popolno osredotočenostjo na pomen Božjega imena. V nasprotnem primeru se ga dotakne le glasba, ne pa tudi sreča, ki izvira iz globine njegovega srca. Božje ime označuje božansko resnico in ta resnica ste vi sami. Naj navedem nekaj primerov:

Dušo (*atmo*) poznamo kot **Ramo**, saj je Rama »vir navdih«. Nič nam ne more prinesiti tako brezmejnega in neizčrpnega radosti, kot jo

prinese naša duša. Beseda Rama je sestavljena iz treh zlogov: *ra*, *a*, in *ma*. *Ra* je mistični simbol ognja, ki požge in upepeli naše grehe in zle težnje. *A* je simbol sonca, ki uničuje neznanje. *Ma* je simbol meseca, ki lajša trpljenje. Torej ponavljanje Božjega imena Rama v sebi nosi moč, da prežene tri nesreče življenja: greh, trpljenje in neznanje. Hkrati pa odkriva božansko resnico, dobroto in lepoto. Če ponavljate Ramovo ime tako, da premišlujete o njegovem pomenu, boste kmalu občutili njegovo delovanje.

Krišna ponazarja »tisto, kar najbolj privlači« blaženost. Pomeni pa tudi »tistega, ki razdira in uničuje«. Krišna zato simbolizira božansko moč, ki uničuje slednikovo navezanost na fizično telo in posvetne stvari in izraža blaženost duše, ki se nahaja v človeku samem. Slednikov um je Gokula, Krišnova rojstna vas. Slednikovo srce je Brindavan, kjer Krišna raste ob ljubezni pastiric, ki so čiste misli in občutki. Zavest je mesto Mathura, kjer Krišna zavlada po uničenju kralja Kamse ali ega. Stopnja popolne obvladanosti nad čutili pa je mesto Dvaraka, kjer se Krišna ustoliči kot vrhovni vladar.

Kaj pa beseda **Baba**? Prvi *B* ponazarja angleško besedo *being* (bit), *A* ponazarja angleško besedo *awareness* (zavest), drugi *B* pomeni *bliss* (blaženost) in druga črka *A* pomeni *Atman* (Bog). Torej (v slovenščini) pomeni bit, zavest, blaženost.

Ko opevate **Trijambako** (triokega Šivo), se spomnite na najvišjo bit, zavest (*paramatmana*), ki vlada in prežema tri gune ali lastnosti pojavnega sveta – inertnost (*tamas*), vznemirjenost (*radžas*) in uravnoteženost (*satva*).

Gopala ne pomeni samo pastirja. *Go* se nanaša tudi na čutila, bitja, duše in posameznike. Torej Gopala

ponazarja božansko moč ali Boga, ki čuva naša čutila in dušo, jih štiti pred posvetnim in jim daje, kar je koristno za njihov duhovni razvoj.

V imenu **Madhava** (Krišnovo in Višnujevo ime), *ma* ponazarja privid (*majo*) in *dhava* pomeni gospodar. Tistega, ki opeva to ime, štiti pred zablodami tega sveta in mu podeli spoznanje resnice.

Ime **Višnu** ponazarja »tistega, ki je vseprežemajoč in vseprisoten«. Slavimo ga kot tistega, ki počiva na peteroglavi kobri. Pet glav je simbol za naših pet čutil, v katerih se skrivajo zlonamerne, uničujoče sile. Čutila so osredotočena na Višnuja, ko oči iščejo Boga v cvetnih listih in zvezdah, ko ušesa slišijo Božji glas v petju ptic in gromu, ko jezik okuša Boga v vsem, kar ima rad, ko nos vdihuje vse, kar diši po Božji slavi in ko tip uporabimo, da roko podamo Božjemu otroku v telesu nemočnega in nesrečnega človeka. Samo tako si lahko slednik predstavlja Višnujevo vsenavzočo veličastnost.

Šiva ponazarja najbolj blagodejno in najčistejšo zavest. Njegova slava je povezana z božanskimi lastnostmi. Je utelešenje blaženosti. Šivov simbol je kozmični ples ali *tandava*, v katerem neznansko uživa na odru veselja (**Nataradža**). Šivo poznamo tudi kot Šankaro, čigar milost prinaša najvišjo blaženost svojim častilcem. Šiva je Išvara, izvor sreče in napredka. Vsem, ki si pridobijo Njegovo milost, podari največje bogastvo: duhovno znanje.

Mahakali, Mahasarasvati in Mahalakšmi so prav tako utelešenja božanskih moči v treh različnih vidikih narave: inertnost (*tamoguna*), vznemirjenost (*radžaguna*) in uravnoteženost (*satvaguna*). Častilcu pomagajo obvladati in uničiti sile pregrehe, nevernosti in egoizma ter premagati šest

»demonov« ali zlih strasti, ki jih nosimo v sebi.

Vir: *Sathya Sai Speaks in Journey with Sai*

* * *

Sathya Sai Ram

Vprašanje: »Svami, kaj pomeni Sathya Sai Ram?«

Sai: »*Ra* pomeni ogenj in *ma* pomeni božanski nektar. Nektar bi moral biti vedno v bližini ognja, saj lahko drugače vse zgori. *Sathya Sai* je tisti, ki sledi resnici. *Ram* pomeni utelešenje ljubezni. Kjer je Rama, tam ni želja.«

* * *

Božje ime in njegov nosilec

Pri ponavljanju Božjega imena se morata zlititi ime in lik. Izgovarjajte ime in lik bo pred vami. Predstavljajte si imenovanega in ime vam bo zaigralo na ustnicah. Ime mora dehteti po nektarju, ki ga nosi v sebi. Priklicati mora lepoto obličja, na katerega spominja, in širiti Njegov vonj.

Jezik je stražar človeškega srca

Božje ime morate ponavljati redno vsak dan. To je podobno pospravljanju in brisanju prahu v hiši. Če samo en dan tega ne storimo, se že začne nabirati prah. Oltar srca bo čist, če smo redni pri naši duhovni vadbi. Vedno, kadarkoli in kjerkoli razmišljajte o Bogu. Samo čas, ki ga preživite pri ponavljanju Božjega imena je pravilno in dostojno porabljen. Božje ime mora venomer poplesavati na vašem jeziku.

Naša dolžnost je omogočiti Božjemu imenu, da neprestano pleše na našem jeziku. Dokler bo na njem poplesavalo Njegovo ime, bo jezik izgovarjal samo nežne in mile besede, ki bodo v zadovoljstvo drugih. Jezik je stražar človeškega srca. Atomska bomba lahko uniči telo, jezik pa je tisti,

¹⁰ Drugo ime za Višnuja.

ki lahko uniči srce. Dobre besede, ki jih izgovarjamo, nas krepijo in tolažijo, medtem ko slabe besede sejejo razdor in nas ranijo. Naša srca in občutki morajo slediti vztrajnemu, neprestanemu toku ponavljanja Božjega imena. Karkoli že počnemo, mora biti um vedno osredotočen na Boga, tudi ko nas zaposlujeta in obremenjujeta posvetno življenje in delo. Z Božjim imenom, ki je kot življenjski dih, se lahko brez strahu pred neuspehom in ponižanjem lotimo najrazličnejših opravil.

Zdravilo za vse

Kadar vas kaj prizadene ali vas doleti izguba ali nesreča, ponavljajte Božje ime... Potolažilo vas bo, vam vtilo poguma in postavilo dogodek ali situacijo v pravo luč. S ponavljanjem Božjega imena bo Božja luč razsvetlila vaš dom.

Božje ime je najučinkovitejše zdravilo za vse vrste bolezni. Zato se ne skrivajte za najrazličnejšimi izgovori, temveč sodelujte pri petju duhovnih pesmi. Če ste bolni, vam bodo duhovne pesmi pomagale, da ozdravite. Povem vam, da je najbolje umreti med petjem duhovnih pesmi in z božjim imenom na ustnicah.

Petje naj ne bo zabava, novotarija, modna muha ali nadležno nujno opravilo. Petje naj bo resna duhovna vadba, s katero se boste odvezali od minljivega sveta, se prečistili, okrepili in osvobodili iz začaranega kroga rojstva in smrti, torej tudi trpljenja. Mogoče se vam zdi, da duhovne pesmi (*badžami*) niso dovolj močno zdravilo za tako hudo bolezen, pa vendar je res, da pozdravijo vse.

Od sedaj naprej svojega časa ne zapravljajte več nepremišljeno. Naj bo vsak trenutek izpolnjen s sveto pesmijo. Izogibajte se kramljanju. Spoznajte cilj svetih pesmi in se jim z vsem srcem posvetite. Na

najboljši način izkoristite leta, ki so vam dodeljena.

- Sathya Sai Baba

* * *

V 18. stoletju je živel ruski menih, ki je bil dovolj izobražen, da je lahko pisal svoj dnevnik. Romal je skozi gozdove Rusije in pri tem neprestano ponavljal Jezusovo molitev: **»Gospod Jezus Kristus bodi milosten z menoj, Gospod Jezus Kristus bodi milosten z menoj.«**

In prav zaradi ponavljanja Jezusovega imena je bil deležen neverjetnih čudežev. Ta dnevnik je na koncu prišel v roke nekega Angleža s francoskim imenom. Objavil ga je pod naslovom »Romarjeva pot« (*The Way of a Pilgrim*). V preteklosti je bilo to knjigo zelo težko najti, sedaj pa jo lahko v vsaki knjigarni brez težav naročite. Mislim, da vam bo lepo predstavila vrednost ponavljanja Božjega imena.

Vir: Dr. John Hislop, Seeking Divinity

* * *

V ljubljanskem Sai centru pojemo tudi pesem *Jezus Gospod moj živi*. Pesem slavi Kristusa, ki je s svojim življenjem in smrtjo ter ponovnim vstajenjem potrdil svoje nauke in se žrtvoval za dobrobit vsega človeštva. Pokazal nam je zanesljivo pot do Boga in zato smo mu hvaležni.

Jezus, Gospod moj, živi.

**On res živi, On živi,
Jezus, moj Bog, res živi.**

* * *

KAKO NAJ POJEMO ALI PONAVLJAMO BOŽJE IME?

Božanska bit si je nadela človeško podobo, da bi jo človek lahko ljubil in častil. *Nama samkirtan* je glasno in harmonično skupinsko petje (opevanje Božjega imena). Svami pravi, da obstajajo štiri vrste te duhovne vadbe.

BHAVA SAMKIRTAN - Bhava označuje določeno **stališče ali čustveni pristop v posameznikovem odnosu do Boga, ki ustreza p o s a m e z n i k o v e m u značaju**. Svami govori o štirih vrstah čustvenega odnosa do Boga:

Dasja ali **odnos služabnika**: Hanuman (junak iz epa Ramajana) se je bil vedno pripravljeno odzvati na Gospodove zapovedi in jih izpolniti z neomajno ubogljivostjo.

Šanbha ali **umirjen odnos**: Bhišma (junak iz epa Mahabharata) je bil vedno predan ne glede na težave, v katerih se je znašel. Krišno je slavil tudi takrat, ko je videl, kako se mu približuje z orožjem v roki, da bi ga ubil!

Sakha ali **prijateljski odnos**, ki ga je imel Ardžuna do Krišne. Ardžuna je bil Krišnov zaupni prijatelj, s katerim se je Gospod šalil in igral, saj mu je bil Ardžuna tako predan, da je lahko prenesel Gospodovo nagajivost in domačnost.

Anuraga ali **preprosto, ljudsko čaščenje Boga**, ki je bilo lastno pastircam iz Brindavana. Vse svoje življenje so posvetile Krišni in mu ostale zveste tudi, ko je odšel v Mathuro in kasneje v še bolj oddaljeno Dvarako. Osredotočenost na Boga jim je pomagala, da so se prebile skozi boleča leta Krišnove odsotnosti.

Vatsalja ali **odnos starševske**

Ljubezni, ki jo je čutila Yašoda, Krišnova mačeha. Negovala in hranila je svojega pastorka, vsaka Njegova beseda in gib je bila zanjo blagoslov.

Na koncu pa je še *madhura* ali **zaljubljenost**. Radha, pastirica iz Brindavana, je bila vsa prevzeta od ljubezni do Krišne. *Madhura* pomeni *sladkost*. Radha je vedno in povsod videla in slišala, okušala in iskala Božji nektar ... Ni poznala razlike med bitji in njihovim Stvarnikom. Zanj je bilo vse Bog, Krišna. Čutila, izkusila in vedela je, da je bil Krišna vedno njen, da je bil njena duša.

Tisti, ki ponavljajo Božje ime morajo vedeti, da zgolj izgovarjanje Božjega imena ne bo zadostovalo, tudi če si obenem predstavljajo Božjo podobo in ime osupljivo dolgo ponavljajo. Svami je dejal: »Kakšno korist imate od tega, če častite Moje ime ali sliko, a pri tem ne negujete Mojega sočutja, ki ga izlivam na vsa bitja, ki ga potrebujejo; Mojega miru, ki ga ohranjam kljub vsem težavam, ki vam povzročajo toliko trpljenja; Mojega poguma, s katerim opazujem ta minljivi svet; Moje blaženosti, ki jo utelešam, ter Moje ljubezni, ki je najpomembnejša od vseh Mojih blagoslovov?«

Drugi način čaščenja Boga in Njegovega imena je **GUNA SAMKIRTHANAM**. *Guna* pomeni (božanska) **lastnost, značilnost ali vrlina**. Verniki uživajo ob misli na Božje vrline, Njegovo milost, sočutje, veličastje, moč, modrost, sposobnosti, enkratnost in skrivnostnost. Skratka, neizmerno uživajo ob misli na lastnosti, ki si jih je Bog (ki ga ni mogoče doseči z besedami in mislimi, ki je neopisljiv in brez lastnosti; ki je neopisljiva tišina) nadel zato, da bi ga lahko človek s svojim omejenim razumom spoznal.

Gospod, ki ga verniki poznajo kot Sina Božjega, Odrešenika, Rajskega čuvaja ali kot Vsemogočno previdnost, je zmožen spremeniti vsako svoje dejanje v čudež, vsako svojo besedo v zapoved, vsako svojo misel v osupljiv dosežek. On je resnica, dobrota in lepota. On je bit, zavest, blaženost (*sath, čith, ananda*)... Obstaja veliko vernikov, ki se raje osredotočajo na takšna abstraktna imena Njegove vseobsegajoče slave. Takšna imena prebujajo in povzdigujejo zavest vernikov do transcendentalne zavesti. Krasijo Boga z veličastnimi nazivi in navdihujoče izžarevajo božansko lepoto.

Naslednji način ponavljanja Božjega imena, s katerim dosežemo Božjo milost je **LILA SAMKIRTHAN**. *Lila* pomeni (božanska) **zabava, šala, razvedrilo, igra**. Med ponavljanjem Božjega imena se ljudje, željni Božje milosti, spominjajo nenavadnega junaštva, osupljivih dosežkov, skrivnostnih čudežev in neverjetnih dogodkov, ki razkrivajo božansko naravo njihovega Boga. Modreca Thjagaradžo je navdihovalo premišljevanje o avatarju Rami in o tem, kako je Rama rešil okamnelo Ahaljo, zlomil Šivov lok, ubil Valija in pobil trumo demonov. Drugi pa raje uživajo ob misli na Lazarjevo oživitev ali ozdravitev gobavcev. Mira, slavna Krišnova častilka, se je v mislih vedno mudila ob sedemletnem Krišni, ki na svoji nežni levi dlani dviga hrib Govardhano. Za njo je bil Krišna Giridhari ali tisti, ki je dvignil hrib. V tem imenu je začutila Božje sočutje, pogum, moč in modrost in to je bila edina življenjska opora, ki jo je potrebovala in iskala.

»Moji sledniki se med seboj pogovarjajo o Moji milosti in tako krepijo drug drugega«, pravi Krišna.

»Širijo radost in nadvse uživajo, ko se spominjajo Moje igre (*lile*).«

Četrty način petja temelji na samemu imenu, njegovih zlogih, zvenu in izgovorjavi, neodvisno od pomena imena. **Vibracije svetega zvoka, ki ga oddaja Božje ime, vsebujejo skrivnostno energijo, ki privlači vseprisotnega Boga k sledniku, ki z vsem srcem izgovarja Božje ime**. Pri tem ni pomemben slednikov pristop ali *bhava*, ne Božja lastnost ali igra, ki jo opisuje izbrano ime. **Ime samo po sebi vsebuje moč, ki brez kakršne koli pomoči vzpostavi ravnovesje, pozdravi in odreši, ker sta Božje ime in Bog na nek skrivnosten način popolnoma enaka**. Vedeti za Božje ime in ga obvladati je isto, kot da bi imeli zraven sebe Boga, ki nas bo osvobodil. Ko duhovni učitelj učenca posveti v ponavljanje Božjega imena, mu hkrati pove, da je Božje ime ključ do osvoboditve. Svami je dejal, da nihče ne more zanikati ali razvrednotiti Boga. »Tudi tisti, ki govorijo, da ne najdejo Boga ne zunaj in ne znotraj, in tisti, ki so prepričani, da je Bog mrtev in pokopan, pa tudi tisti, ki pravijo, da Bog nič ne bi koristil človeku tudi, če bi bil živ in da je Bog bolj ovira in motnja – vsi ti morajo priznati, da obstaja neko skrivnostno, nerazložljivo bistvo, ki ga ni mogoče pojasniti z logiko ali laboratorijskimi raziskavami, nekaj neznanega, kar vpliva na potek dogodkov in obstoj stvari.«

Ponavljanje Božjega imena je duhovna vadba, ki daje ime temu Neznanemu, potrjuje Njegov obstoj in skrivnost, ter izkazuje spoštovanje Njegovi vsemogočnosti.

Vir: N. Kasturi, Prashanthi-Pathways to Peace

Pripravil: Severin

Bistvo Babovega dragocenega nauka človeštvu

GOVOR ŠRI SATHYA SAI BABE PREKOMORSKIM SLEDNIKOM

Prashanti Nilayam, 17. 2. 1989

Utešena ljubezni!

Človek je utešena blaženost. Ker to pozablja, išče blaženost v zunanjem svetu. Toda, ker je blaženost v njem, je ne more najti izven sebe. Božje stopinje so vsepovsod, tako kot je maslo v vsaki kapljici mleka. Kljub temu pa masla v mleku ne morete videti. Da bi dobili maslo, morate mleko najprej speniti. Ali lahko krivite mleko, da nimate masla? Podobno blaženost prežema vsak um. Torej, če boste ustrezno »obdelali« svoj um, boste našli blaženost. Toda, brez truda vaš um blaženosti ne bo našel. Zraka ne morete videti, pa vendar brez njega ne morete živeti. Zato ne morete zanikati njegovega obstoja. Tako tudi Bog in blaženost prežemata vse stvarstvo. Če hočete odkriti blaženost v sebi, morate v to vložiti določeno mero truda.

LJUBEZEN je človeška narava, vendar pa je človek ne doživlja neprestano. Otrok najprej ljubi mater, nato brate in sestre, kasneje sošolce, prijatelje in ko odraste svojo ženo. Starec bolj ljubi blagostanje in vnuke, kakor svojo ženo. Iz tega je jasno razvidno, kako v človeškem življenju ljubezen spreminja obliko. Prizadevati bi si morali, da se vaša ljubezen ne bi spreminjala. Božja ljubezen je nespremenljiva. Potrudite

se razviti nespremenljivo ljubezen. Nespremenljiva ljubezen do Boga se imenuje predanost ali *bhakti*.

Razviti morate predanost, vero, disciplino, razločevanje med dobrim in slabim in odločnost. Naj vam pojasnim, saj je to zelo pomembno! PREDANOST pomeni darovanje Bogu. Človeka od Boga ločuje njegova lastna sebičnost. Darujte svoj ego! Dokler ste polni ega, ne morete spoznati Boga. Od vseh hib je sebičnost najslabša. Vsi človekovi neuspehi so posledica ega. Napačno ravnate, ko hranite svoj ego zaradi bogastva in telesne moči. Danes ste mogoče bogati, toda ni nujno, da bo vedno tako. Kdor se tega zaveda, je pravi človek. Torej, prva stopnica na poti k Bogu ali blaženosti je opustitev ega.

VERA ni le molitev ali meditacija. Vse to so sveta dejanja, toda vera je tudi hvaležnost. Vsak dan se drugim zahvaljujete za običajne, majhne stvari. Bog vas oskrbuje s svetlobo, vodo, vetrom, življenjem in drugimi bistvenimi stvarmi, vi pa se mu nikoli ne zahvalite. Petje bhadžanov in ponavljanje Božjega imena je izraz hvaležnosti Bogu.

DISCIPLINA pomeni živeti človeka vredno življenje in upoštevati določene omejitve. Če prekoračite kakršnekoli meje, zbolite. Na

primer, povprečna človekova telesna temperatura je 36 stopinj. Krvni pritisk bi moral biti med 120 in 140. Če je višji, zbolite. Vse v človekovem telesu je znotraj določenih meja. Tudi v vsakdanjem življenju morate paziti, da ne prekoračite meja. Naučiti se moramo nadzorovati svoja dejanja. Naše življenje mora biti častno in spodobno. Ko gremo v cerkev, spoštujemo tišino in si nadenemo čista oblačila. Naše besede in oblačila morajo biti vedno čista in spodobna, tako kot tudi naše vedenje.

RAZLOČEVANJE MED DOBRIM IN SLABIM: V vsakem človeškem bitju sta pomešani resnica in neresnica. Negovati moramo dobro in zavračati slabo. Kaj je dobro? Kaj je slabo? Neprestano moramo ločevati med njima v naših besedah, v tem, kar vidimo in poslušamo in v naših dejanjih. Poslušati, gledati, govoriti in delati moramo samo dobro! Zato je potrebno neprestano razločevati med dobrim in slabim.

ODLOČNOST pomeni, da človek vztraja pri svoji odločitvi: »Moram doseči cilj!« To naj vas vodi ves čas! Podali ste se na duhovno pot. Ne glede na težave, si morate neprestano govoriti: »To je moj cilj!« Ne hodite sem kot spremenljiv oblak! Karkoli prepoznate kot resnico, karkoli ste se odločili storiti, morate to

tudi dokončati. Ne kolebajte! Če neprestano omahujete, če ste neodločni, kako lahko karkoli dosežete? Človek ni le kombinacija telesa in uma. Telo poganja duša. V duši je moč! Pomnite: bistveni dejavnik, ki ohranja človeka pri življenju, je duša (*atma*). Vsaka stvar na svetu je božanska. Gojite tak pogled na svet!

SVOBODA običajno pomeni, da lahko počneš, kar te je volja. Resnična svoboda pa je obvladovanje samega sebe. Človek želi piti, kolikor mu poželi srce. Toda, ko pitje preraste v navado in ga zaslužnji, človek uniči sebe in družino. Kakšna svoboda je to?

ZNANJE: Obstaja pet vrst znanja:

1. Knjižno znanje
2. Površinsko ali šolsko znanje
3. Splošno znanje o tem, kako se je potrebno vesti v vsakdanjem življenju in postopati v družbi. Za to je potrebna zdrava pamet. Splošno znanje je potrebno združiti z zdravim pametjo.
4. Znanje razločevanja med dobrim in slabim. Vprašajte se, kakšna je razlika med vašim življenjem in življenjem živali. Spoštovati in ceniti moramo druge ljudi. To je razločevanje.
5. Praktično znanje, ki je izredno pomembno. Ni pomembno, koliko knjig ste prebrali in koliko predavanj ste slišali. Šele ko eno ali dve stvari, ki ste jih slišali, udejanite, si boste pridobili praktično znanje, ki vam edino lahko omogoči pravo izkušnjo.

Mnoge, ki pridejo k meni, vprašam: »Kje je Bog?« Odgovorijo mi: »V meni.« Vidite robec v moji roki? Jaz nisem v robcu, torej bi bil pravi odgovor: »Jaz sem v Bogu.« Ne pa: »Bog je v meni.«

Na svoje telo glejte kot na giblivo Božji hram. Tako boste resnično duhovno napredovali. Brez Boga nič ne more živeti ali obstajati. Zato

si pridobite samozaupanje. Ko boste to dosegli, se bo pojavila ljubezen. Ljubezen skupaj s samozaupanjem je vera. Kjerkoli je blaženost, tam je Bog. Ta blaženost je vseprežemajoča. Razvijajte blaženost! Zrak je vsepovsod. Če z njim napolnite balon, med zrakom v balonu in zunaj njega ni več povezave. Toda, ko balon počí, oba ločena dela zraka spet postaneta eno. Ko ljubite brez omejitev, nastopi blaženost. Sedaj je blaženost v vas omejena. Ni povezana z blaženostjo drugih. Ko začnete širiti svojo ljubezen, se bo širila tudi blaženost. Razvijajte občutek enosti v različnosti!

Bitij je veliko, dih je eden.

Zvezd je veliko, nebo je eno.

Narodov je veliko, toda ta dvorana je ena.

Kjer je enost, tam je čistost.

Kjer je čistost, tam je božanskost in ne skupnost.

Na ta način razvijajte bratstvo med ljudmi in očetovstvo Boga!

SREČA: Obstajata dve vrsti sreče: blaženost, ki pride od zunaj in je minljiva, ter blaženost, ki prihaja od znotraj. Ta druga vrsta sreče mora biti spontana in je trajna. Resničnost je znotraj vas. Vse, kar vidite zunaj, je le odsev vaše notranjosti.

Nadzirati bi morali svoje telo in potem boste lahko nadzirali tudi svoj um. Razvijajte nenavezanost kolikor je le mogoče. Če želite imeti mir, morate opustiti svoje odvisnosti in razvade. Vaše navade naj bodo svete, jejte sveto hrano in lotite se svete duhovne vadbe. Ko se boste vrnili iz Prashanti Nilayama, naj ljudje vidijo, da ste se spremenili. Obvladajte svoj um in postanite njegov gospodar. Postati morate tudi gospodar svojih čutil. Vi ste Bog. Vi ste duh.

Vsak dan vdihnete 21.600-krat. Vsak dih odmeva: »So-ham«, kar pomeni:

»Tisto (Bog) sem jaz.« »Jaz sem Bog, jaz sem Bog, jaz sem Bog.« Vaš notranji glas torej ves čas ponavlja: »Jaz sem Bog.« Verjemite, da ste resnično Bog. Recite si: »Jaz sem Bog, jaz nisem telo. Telo je Gospodov hram, dar Božji. Bog je lastnik tega telesa.« Nadzorujte svoje telo, besede, vid in sluh. Da bi to dosegli, morate nenehno vaditi. Neprestano morate opazovati spremembe v svojem vedenju. Svamija zanima samo kvaliteta, ne kvantiteta.

Doma vsak dan potrošite dvajset do trideset dolarjev za hrano. Tu pri meni lahko hrano kupite za zelo nizko ceno, za samo dolar ali dva. Pomnite:

Ne zapravljaj denarja. Zloraba denarja je zlo.

Ne meči stran hrane. Hrana je Bog. Ne izgublaj časa. Čas je zelo pomemben. Izguba časa je izguba življenja.

Ne troši energije po nepotrebnem za gledanje, govorjenje...

Zmanjšaj nepotrebno govorjenje. Ne razpravljaj o tujih zadevah.

Na duhovni poti morate razviti predanost, vero, disciplino, razločevanje med dobrim in slabim, odločnost in svobodo. Pomnite, prava svoboda je osvobojenost izpod diktature čutil. Toda, naj vaša svoboda ne krati svobode drugih. V nasprotnem primeru boste izgubili dušni mir.

Zmanjšajte svoje želje. Želje so breme na vašem umu. Z manj prtljage boste lažje potovali skozi življenje.

Če ste vi srečni, je tudi Svami srečen. Od danes naprej spremenite svoje življenje. Bodite disciplinirani, vztrajate pri zadanem cilju. Bodite odločni. Vztrajanje pri zadanem cilju je pomembno za napredovanje v duhovnosti.

Namen človeškega življenja je spoznati Boga. Za to je potrebna

skladnost misli, besed in dejanj. Poskušajte jih uskladiti! Bodite dobri in naredite druge dobre. Bodite vedno srečni. Ko vas bodo drugi videli, bodo prav tako srečni.

Ljubezen je Bog, živite v ljubezni. Resnica je Bog, živite v resnici. Blaženost je Bog, živite v blaženosti. Bodite brez skrbi, Bog je z vami!

»Jaz sem Bog, jaz sem Bog!« Mislite na to! Od danes naprej opuščajte slabe navade eno za drugo. Ne hodite iz ašrama, ne jejte v vasi in ne postopajte naokrog. Če se lonec premika, se njegova vsebina stresa in razliva. Pravice in odgovornosti gredo z roko v roki. Ker je tu za vse poskrbljeno, imate tudi vi določeno odgovornost, ki jo morate prevzeti. Bodite srečni! Moj blagoslov je z vami!

Vir: S.P. Ruhela, Sai Trinity, str. 100-107

Pripravila: Lea

SAI MANTRA

Mar Te smem prositi za dovoljenje, Gospod, da povem, kar želim povedati? Zakaj, mnogo je želja vnetih slednikov in mnogo nejevernih Tomažev, ki pridejo k meni le zato, ker sem skoraj pet desetletij ob Tvojih lotosovih stopalih.

Včasih so radovedni, včasih pa resnično želijo izvedeti o Sai Babi, preprostem vaškem dečku, ki se je razodel kot Bog.

Usliši me, moj Gospod, obdari me s skromnostjo in modrostjo, da pripovedujem dostojno in z lepimi besedami.

Nekoč so prišli ljudje in radovedno vprašali: »Tako dolgo ste že s Sai Babo, prosim povejte nam o svoji najbolj zanimivi božanski viziji.«

Ponižno sem odvrnila: »Nimam te sreče. Nimam takšnih izkušenj. Vem le, da me ima Sai Baba rad, jaz pa obožujem in častim Njega.«

Namrščili so se in vzklknili: »Ali Sai Baba posameznikov ne iniciira v mantro?«

»Da,« sem odgovorila, »v mantro nesebične ljubezni.«

»Ne bodite smešni,« so rekli, »to vendar vemo. Zanima nas, kako Baba deluje na duhovnem razvoju posameznika.«

»Oprostite mi, opazujte Velikega. Njegovo življenje je Njegovo sporočilo. Mi pa se tako učimo in rastemo ob Njegovih lotosovih stopalih, da bi bili ljubeči in

prijazni, da bi vedno pomagali in nikoli nikogar prizadeli. Ali to ni duhovnost, prijatelj moj?«

»Nismo mislili tega,« so dejali, »govorimo o tistih skrivnostnih, nadnaravnih izkušnjah onstran čutnih zaznav in miselnega dožemanja.«

»Ah!« sem rekla, »Da. On mi je omogočil, da vidim Boga v vas in v vsem Stvarstvu. Očaral me je s skrivnostjo svoje Božanskosti, v meni je odprl pretok globljega razumevanja, da je vse, kar je bilo, kar je in kar bo Njegova očarljiva igra ljubezni. Vi in jaz smo izbrani, da igramo določene vloge do popolnosti, da s tem prinesemo radost in izpolnitev ne le nam samim, temveč da našega ljubljenega Sai Babo, vašega in mojega Boga, osrečimo tako, da ga imamo radi le zato, da ga imamo radi. Vabi nas na sveto romanje v lastne globine, kjer bomo našli najgloblje svetišče ljubezni in luči. Tako bo ob zori uresničitve jasno, da je Sai Baba največja ljubezen in luč, ki krasí tempelj naših src. To je globoka duhovna izkušnja. To je nerazložljiva, nadnaravna skrivnost, to je iniciacija, mantra, duhovno prizadevanje, to je neuničljiva vez ljubezni med Bogom in nami. Ali ste zadovoljni z odgovorom, prijatelji moji?«

Jayalakshmi Gopinath, Sai Babova dolgoletna slednica in učiteljica na Sai Babovi šoli v Anantapurju, Indija
Vir: Sanathana Sarathi, avgust 1996

Prevedel: Severin